

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2009/111/EF

2015/EØS/36/11

av 16. september 2009

om endring av direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF med hensyn til banker tilknyttet sentralorganer, visse elementer knyttet til ansvarlig kapital, store engasjementer, tilsynsordninger og krisehåndtering(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽²⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med Det europeiske råds og Ecofins konklusjoner og internasjonale initiativer, f.eks. G20-møtet 2. april 2009, utgjør dette direktiv et første viktig skritt for å bøte på de mangler som finanskrisen avdekket, før de ytterligere initiativer som Kommisjonen har meddelt at den vil ta, og som er fastsatt i kommisjonsmelding av 4. mars 2009 om å fremme økonomisk vekst i Europa («Driving European recovery»).
- 2) I henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽⁴⁾ kan medlemsstatene innføre særlige tilsynsordninger for kredittinstitusjoner som har vært fast tilknyttet et sentralorgan siden 15. desember 1977, forutsatt at disse ordningene ble innført i nasjonal lovgivning før

15. desember 1979. Disse fristene hindrer medlemsstater, særlig de som har tiltrådt Den europeiske union siden 1980, i å innføre eller opprettholde slike særlige tilsynsordninger for tilsvarende tilknyttede kredittinstitusjoner som er opprettet på deres territorier. Det er derfor hensiktsmessig å fjerne fristene fastsatt i artikkel 3 i nevnte direktiv for å sikre like konkurransevilkår for kredittinstitusjoner i medlemsstatene. Den europeiske banktilsynskomite bør utarbeide retningslinjer for å oppnå en økt tilnærming av tilsynspraksis i denne forbindelse.

- 3) Hybridkapitalinstrumenter spiller en viktig rolle i kredittinstitusjonenes løpende kapitalforvaltning. Disse instrumentene gir kredittinstitusjonene mulighet til å oppnå en diversifisert kapitalstruktur og å få tilgang til et bredt utvalg av finansinvestorer. Basel-komiteen for banktilsyn inngikk 28. oktober 1998 en avtale om både godkjenningskriterier og grenseverdier for visse typer hybridkapitalinstrumenter som skal kunne inngå i kredittinstitusjonenes kjernekapital.
- 4) Det er derfor viktig å fastsette kriterier for de kapitalinstrumenter som skal kunne inngå i kredittinstitusjonenes kjernekapital og å tilpasse bestemmelsene i direktiv 2006/48/EF til denne avtalen. Endringene i vedlegg XII til direktiv 2006/48/EF er en direkte følge av fastsettelsen av disse kriteriene. Kjernekapital som nevnt i artikkel 57 bokstav a) i direktiv 2006/48/EF bør omfatte alle instrumenter som i henhold til nasjonal lovgivning anses som egenkapital, som anses som likestilt med ordinære aksjer ved avvikling og som fullt ut dekker tap på samme måte som ordinære aksjer ved fortsatt drift. Disse instrumentene bør kunne omfatte instrumenter som gir fortrinnsrett i forbindelse med utbetaling av utbytte på ikke-kumulativt grunnlag, forutsatt at de er omfattet av artikkel 22 i rådsdirektiv 86/635/EØF av 8. desember 1986 om bankers og andre finansinstitusjoners årsregnskaper og konsoliderte regnskaper⁽⁵⁾, anses som likestilt med ordinære aksjer ved avvikling og fullt ut dekker tap på samme måte som ordinære aksjer ved fortsatt drift. Kjernekapital som nevnt i artikkel 57 bokstav a) i direktiv 2006/48/EF bør også omfatte ethvert annet instrument i henhold til en kredittinstitusjons vedtekter idet det tas hensyn til den særskilte strukturen for gjensidige foretak,

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 302 av 17.11.2009, s. 97, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 85/2010 av 2. juli 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finanstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 59 av 21.10.2010, s. 7.

⁽¹⁾ Uttalelse av 24. mars 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 93 av 22.4.2009, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 6. mai 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. juli 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 372 av 31.12.1986, s. 1.

- samvirkeforetak og tilsvarende institusjoner som anses som likestilt med ordinære aksjer når det gjelder kapitalegenskaper, særlig med hensyn til dekning av tap. Instrumenter som ikke anses som likestilt med ordinære aksjer ved avvikling, eller som ikke dekker tap på samme måte som ordinære aksjer ved fortsatt drift, bør omfattes av kategorien av hybrider nevnt i artikkel 57 bokstav ca) i direktiv 2006/48/EF.
- 5) For å unngå markedsforstyrrelser og for å sikre kontinuitet i det generelle nivået av ansvarlig kapital, er det hensiktsmessig å fastsette særlige overgangsordninger for den nye ordningen for kapitalinstrumenter. Når oppsvinget er sikret, bør kvaliteten på kjernekapitalen forbedres ytterligere. I den forbindelse bør Kommisjonen senest 31. desember 2011 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag.
- 6) For å styrke Fellesskapets rammer for krisehåndtering er det avgjørende at vedkommende myndigheter effektivt samordner sine tiltak med andre vedkommende myndigheter og med sentralbanker når det er hensiktsmessig, også med sikte på å redusere systemrisiko. For å effektivisere tilsynet med et bankkonsern på konsolidert grunnlag bør tilsynsvirksomheten samordnes på en mer effektiv måte. Det bør derfor opprettes tilsynskollegier. Opprettelsen av tilsynskollegier bør ikke påvirke vedkommende myndigheters rettigheter og ansvar i henhold til direktiv 2006/48/EF. Den bør være et verktøy til å styrke samarbeidet og bidra til at vedkommende myndigheter kommer til enighet om viktige tilsynsoppgaver. Tilsynskollegiene bør lette håndteringen av løpende tilsyn og krisesituasjoner. Den konsoliderende tilsynsmyndighet bør i samarbeid med de øvrige medlemmer av kollegiet ha mulighet til å organisere møter eller virksomhet som ikke er av allmenn interesse, og bør derfor ha mulighet til å tilpasse deltakelsen etter behov.
- 7) Vedkommende myndigheters mandat bør på egnet måte ta hensyn til fellesskapsdimensjonen. Vedkommende myndigheter bør derfor behørig vurdere hvilke virkninger deres beslutninger får på finanssystemets stabilitet i alle andre berørte medlemsstater. Med forbehold for nasjonal lovgivning bør dette prinsippet forstås som en vid målsetning for å fremme finansiell stabilitet i hele EU, og ikke rettslig binde vedkommende myndigheter til å oppnå et bestemt resultat.
- 8) Vedkommende myndigheter bør ha mulighet til å delta i kollegier opprettet med sikte på å føre tilsyn med kredittinstitusjoner som har sitt morforetak i en tredjestat. Den europeiske banktilsynskomiteé bør ved behov utarbeide retningslinjer og anbefalinger for å oppnå bedre tilnærming av tilsynspraksis i henhold til direktiv 2006/48/EF. For å unngå inkonsekvens og regelverksarbitrasje, som kan følge av forskjeller i metodene og reglene som anvendes av de ulike kollegiene og medlemsstatenes anvendelse av skjønn, bør Den europeiske banktilsynskomiteé utarbeide retningslinjer for de framgangsmåter og regler som skal gjelde for kollegier.
- 9) Artikkel 129 nr. 3 i direktiv 2006/48/EF bør ikke endre fordelingen av ansvar mellom vedkommende tilsynsmyndigheter på et konsolidert, delkonsolidert og individuelt grunnlag.
- 10) Manglende utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten og vertsstaten kan vise seg å være skadelig for den finansielle stabiliteten i vertsstatene. Den retten vertsstatens tilsynsmyndigheter har til opplysninger, særlig under en krise som berører betydelige filialer, bør derfor styrkes. For dette formål bør begrepet betydelige filialer defineres. Vedkommende myndigheter bør oversende opplysninger som er avgjørende for at sentralbanker og finansdepartementer skal kunne utføre sine oppgaver i forbindelse med finanskriser og reduksjon av systemrisiko.
- 11) De nåværende tilsynsordningene bør videreutvikles. Tilsynskollegier er et ytterligere og viktig skritt i retning av å tilpasse tilsynssamarbeidet og -tilnærmingen i EU.
- 12) Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter som har ansvar for foretaksgrupper og holdingselskaper og deres datterforetak og filialer, ved hjelp av kollegier, er en fase i en utvikling i retning av ytterligere regeltilnærming og tilsynsintegrasjon. Tillit mellom tilsynsmyndigheter og respekt for deres respektive ansvarsområder er avgjørende. For de tilfeller der det oppstår uenighet mellom medlemmer av kollegiet knyttet til de ulike ansvarsområdene, er det avgjørende at det på fellesskapsplan finnes ordninger for nøytral og uavhengig rådgivning, megling og tvisteløsning.
- 13) Krisen i de internasjonale finansmarkedene har vist at det er hensiktsmessig å ytterligere undersøke behovet for å reformere regel- og tilsynsmodellen i finanssektoren i EU.
- 14) Kommisjonen uttalte i sin melding av 29. oktober 2008 om EUs handlingsrammer i arbeidet med å oppnå økonomisk vekst («From financial crisis to recovery: A European framework for action») at den hadde nedsatt en ekspertgruppe ledet av Jacques de Larosière (Larosièrgruppen) som skulle vurdere organiseringen av europeiske finansinstitusjoner for å sikre sunn tilsynspraksis, velfungerende markeder og styrket europeisk samarbeid om overvåking av den finansielle stabiliteten, ordninger for tidlig varsling og krisehåndtering, herunder håndtering av grense- og sektoroverskridende risikoer, samt for å se på samarbeid mellom EU og andre store jurisdiksjoner for å sikre finansiell stabilitet på globalt plan.

- 15) For å oppnå den nødvendige grad av tilnærming av og samarbeid om tilsyn i EU, og for å styrke stabiliteten i finanssystemet, er det påkrevd med ytterligere og utstrakte reformer av regulerings- og tilsynsmodellen for finanssektoren i EU, og disse bør snarest mulig framlegges av Kommissjonen idet det tas behørig hensyn til konklusjonene som ble framlagt av Larosière-gruppen 25. februar 2009.
- 16) Senest 31. desember 2009 bør Kommissjonen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet med forslag til hensiktsmessig regelverk for å håndtere manglene som er påvist med hensyn til bestemmelsene knyttet til ytterligere tilsynsintegrering, idet det tas hensyn til at en styrket tilsynsordning på unionsplan bør oppnås senest 31. desember 2011.
- 17) En altfor stor konsentrasjon av engasjementer med en enkelt kunde eller en gruppe av kunder med innbyrdes tilknytning kan innebære en uakseptabel tapsrisiko. En slik situasjon kan vurderes som skadelig for en kredittinstitusjons solvens. Overvåking av og kontroll med kredittinstitusjoners store engasjementer bør derfor være en integrert del av tilsynet med disse institusjonene.
- 18) Den nåværende ordningen for store engasjementer stammer fra 1992. De nåværende kravene til store engasjementer fastsatt i direktiv 2006/48/EF og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽¹⁾ bør derfor gjennomgås.
- 19) Ettersom kredittinstitusjoner i det indre marked deltar i direkte konkurranse, bør de grunnleggende reglene for overvåking av og kontroll med kredittinstitusjoners store engasjementer harmoniseres ytterligere. For å redusere kredittinstitusjonenes administrative byrde bør medlemsstatenes valgmuligheter med hensyn til store engasjementer reduseres.
- 20) Når det fastslås at det finnes en gruppe av kunder med innbyrdes tilknytning og dermed engasjementer som utgjør en enkelt risiko, er det også viktig å ta hensyn til risiko som oppstår fra en felles kilde til betydelig finansiering som stilles til rådighet av kredittinstitusjonene eller verdipapirforetakene selv, deres finanskonsern eller deres tilknyttede parter.
- 21) Selv om det er ønskelig å basere beregningen av engasjementsverdien på den verdien som anvendes i forbindelse med minstekravene til ansvarlig kapital, bør det vedtas regler for overvåking av store engasjementer uten å anvende risikovekter eller grader av risiko. De teknikkene for kredittrisikoreduksjon som anvendes i forbindelse med solvensordningen, er dessuten utformet ut fra en antakelse om god spredning av kredittrisikoen. Når det gjelder store engasjementer med konsentrasjonsrisiko knyttet til ett enkelt navn, er kredittrisikoen ikke godt spredt. Virkningen av disse teknikkene bør derfor være underlagt forsiktighetshensyn. I denne forbindelse er det nødvendig å fastsette bestemmelser for en effektiv gjenoppretting av kredittbeskyttelsen ved store engasjementer.
- 22) Ettersom et tap på et engasjement med en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak kan være like alvorlig som et tap på ethvert annet engasjement, bør slike engasjementer behandles og innrapporteres på samme måte som alle andre engasjementer. Det er likevel innført en alternativ kvantitativ grense for å redusere den uforholdsmessig sterke virkningen av en slik tilnærming for mindre institusjoner. I tillegg unntas svært kortsiktige engasjementer knyttet til pengeoverføringer, herunder yting av betalingstjenester, klarerings-, oppgjørs- og deponeringstjenester for kunder, for å sikre at finansmarkeder og tilhørende infrastruktur virker på en tilfredsstillende måte. Disse tjenestene omfatter for eksempel klarering og oppgjør av kontanttransaksjoner og lignende virksomhet for å lette oppgjør. De tilknyttede engasjementene omfatter engasjementer som kan være uforutsigbare og som en kredittinstitusjon derfor ikke har full kontroll over, blant annet saldo på interbankkontoer som følge av kundebetalinger, herunder krediterte eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt stilt eller mottatt sikkerhet.
- 23) Bestemmelsene om eksterne kredittvurderingsinstitusjoner i direktiv 2006/48/EF bør være i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer⁽²⁾. For å unngå dobbeltarbeid og lette godkjenningssprosessen når en ekstern kredittvurderingsinstitusjon er registrert som et kredittvurderingsbyrå på fellesskapsplan, bør Den europeiske banktilsynskomité gjennomgå sine retningslinjer for godkjenning av eksterne kredittvurderingsinstitusjoner.
- 24) Det er viktig at manglende sammenfall mellom interessene til foretak som omformer lån til omsettelige verdipapirer og andre finansielle instrumenter (initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner) og til foretak som investerer i disse verdipapirene eller instrumentene (investorer), fjernes. Det er også viktig at interessene til den initiativtakende kredittinstitusjonen eller den organiserende kredittinstitusjonen, og interessene til investorer sammenfaller. For å oppnå dette bør den initiativtakende kredittinstitusjonen eller den organiserende kredittinstitusjonen opprettholde en betydelig eierandel i de underliggende eiendelene. Det er derfor viktig for initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner å opprettholde eksponering overfor risiko knyttet til de berørte lånene. Mer generelt bør verdipapiriseringstransaksjoner ikke struktureres på en slik måte at anvendelse av kravet om tilbakeholdelse omgås, særlig gjennom en gebyr- eller premieordning eller begge deler. Slik tilbakeholdelse bør gjelde i alle situasjoner der definisjonen i direktiv 2006/48/EF av økonomisk innhold i en verdipapirisering får anvendelse,

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

⁽²⁾ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1.

uansett hvilke juridiske strukturer eller instrumenter som brukes for å oppnå dette økonomiske innholdet. Særlig når kredittrisikoen overføres ved verdipapirisering, bør investorene treffe sine beslutninger først etter at de har utvist behørig aktsomhet, og til dette trenger de tilstrekkelige opplysninger om verdipapiriseringene.

- 25) Tiltakene for å håndtere eventuelt manglende sammenfall mellom disse strukturene må være ensartede og konsekvente i alt relevant regelverk for finanssektoren. Kommisjonen bør utarbeide egnede forslag til regelverk for å sikre slik ensartethet og konsekvens. Kravet om tilbakeholdelse bør ikke få anvendelse mer enn én gang. For en gitt verdipapirisering er det tilstrekkelig at bare enten den initiativtakende eller den organiserende kredittinstitusjonen eller den opprinnelige långiveren er omfattet av kravet. Dersom verdipapiriseringstransaksjoner omfatter andre verdipapiriseringer som underliggende, bør kravet om tilbakeholdelse likedan bare få anvendelse på den verdipapiriseringen som det investeres i. Ervervede fordringer bør ikke være omfattet av tilbakeholdelseskravet dersom de oppstår i forbindelse med foretaksvirksomhet der de overføres eller selges til nedsatt pris for å finansiere slik virksomhet. Ved større overtredelser av retningslinjer og framgangsmåter som er relevante for analysen av de underliggende risikoene, bør vedkommende myndigheter anvende den risikovekten som gis ved manglende overholdelse av forpliktelser knyttet til behørig aktsomhet og risikohåndtering i forbindelse med verdipapiriseringer.
- 26) I sin erklæring om styrking av finanssystemet av 2. april 2009 anmodet G20-lederne Basel-komiteen for banktilsyn og myndighetene om å vurdere krav om behørig aktsomhet og kvantitative tilbakeholdelseskrav ved verdipapirisering innen 2010. På bakgrunn av denne internasjonale utviklingen og med sikte på å redusere systemrisikoene fra verdipapiriseringsmarkedene, bør Kommisjonen innen utgangen av 2009 og etter å ha rådspurt Den europeiske banktilsynskomiteé, avgjøre om det bør foreslås at tilbakeholdelseskravet skjerpes, og om metodene for beregning av tilbakeholdelseskravet bidrar til at målet om et bedre sammenfall mellom interessene til initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner og investorene, nås.
- 27) Det bør utvises behøring aktsomhet ved vurdering av risikoene som oppstår gjennom verdipapiriseringsengasjementer både i og utenfor handelsporteføljen. Videre bør kravene om behørig aktsomhet være forholdsmessige. Framgangsmåtene for behørig aktsomhet bør bidra til å skape større tillit mellom initiativtakende kredittinstitusjoner, organiserende kredittinstitusjoner og investorer. Det er derfor ønskelig at relevante opplysninger om framgangsmåtene for behørig aktsomhet legges fram på en hensiktsmessig måte.
- 28) Medlemsstatene bør sikre at vedkommende myndigheter har tilstrekkelig personell og ressurser til å oppfylle sine tilsynsforpliktelser i henhold til direktiv 2006/48/EF, og at ansatte som deltar i tilsynet med kredittinstitusjoner i samsvar med nevnte direktiv, har den kunnskap og erfaring som er nødvendig for å utføre de oppgaver de er tillagt.
- 29) Vedlegg III til direktiv 2006/48/EF bør tilpasses for å klargjøre visse bestemmelser med sikte på å oppnå en bedre tilnærming av tilsynspraksis.
- 30) Markedsutviklingen i den seneste tid har understreket det faktum at håndtering av likviditetsrisiko er av avgjørende betydning for kredittinstitusjonenes og deres filialers soliditet. Kriteriene fastsatt i vedlegg V og XI til direktiv 2006/48/EF bør styrkes slik at disse bestemmelsene tilpasses arbeidet som er utført av Den europeiske banktilsynskomiteé og Basel-komiteen for banktilsyn.
- 31) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av direktiv 2006/48/EF, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 32) Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å endre vedlegg III til direktiv 2006/48/EF slik at det tas hensyn til utviklingen i finansmarkedene eller i regnskapsstandarder eller krav som tar hensyn til Fellesskapets regelverk, eller med hensyn til tilnærming av tilsynspraksis. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i direktiv 2006/48/EF, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll som fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 33) Finanskrisen har avdekket et behov for bedre analyse og håndtering av problemer med tilsyn på makronivå, som ligger på grensen mellom makroøkonomisk politikk og utforming av regelverk for finanssystemer. Dette vil omfatte et behov for å undersøke: tiltak som demper konjunktursvingningene, herunder nødvendigheten av at kredittinstitusjoner i oppgangstider bygger opp motkonjunkturbuffere som kan brukes under en nedgang. Dette kan omfatte muligheten til å bygge opp tilleggsreserver, «dynamiske avsetninger» og muligheten til å redusere kapitalbufferne i vanskelige tider, og dermed sikre tilgang til tilstrekkelig kapital gjennom hele konjunkturen; grunnlaget for beregning av kapitalkravene i direktiv 2006/48/EF; supplerende tiltak til risikobaserte krav til kredittinstitusjoner for å bidra til å begrense oppbyggingen av gjeld i banksystemet.

(1) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- 34) Senest 31. desember 2009 bør Kommissjonen derfor gjennomgå direktiv 2006/48/EF i sin helhet for å ta opp disse spørsmålene og legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag.
- 35) For å sikre finansiell stabilitet bør Kommissjonen gjennomgå og utarbeide en rapport om tiltak for å bedre åpenheten i markedene for OTC-derivater, for å redusere motpartsrisikoene og mer allment for å redusere de overordnede risikoene, for eksempel gjennom klarering av kredittbytteavtaler gjennom sentrale motparter. Det bør oppmuntres til opprettelse og utvikling av sentrale motparter i EU som omfattes av strenge krav til drift og tilsyn samt en effektiv overvåkning. Kommissjonen bør legge fram sin rapport for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag, idet det tas hensyn til eventuelle parallelle initiativer på globalt plan.
- 36) Kommissjonen bør foreta en gjennomgåelse av anvendelsen av artikkel 113 nr. 4 i direktiv 2006/48/EF, og legge fram en rapport som også tar for seg om unntak bør være underlagt nasjonal skjønnsmyndighet. Kommissjonen bør legge fram denne rapporten for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag. For å oppnå et enkelt sett av ensartede regler i hele Fellesskapet, bør unntak og alternativer avskaffes når det ikke er påvist noe behov for å beholde dem.
- 37) I risikovurderingen bør det tas hensyn til mikrokredittens særlige egenskaper, og utvikling av mikrokreditt bør fremmes. Tatt i betraktning at mikrokreditt har hatt en svak utvikling, bør utviklingen av egnede kredittvurderingssystemer fremmes, herunder utviklingen av standardiserte kredittvurderingssystemer som er tilpasset til risikoene ved mikrokredittvirksomhet. Medlemsstatene bør bestrebe seg på å sikre at tilsynsreglene for og overvåkingen av mikrokredittvirksomheter på nasjonalt plan er forholdsmessige.
- 38) Ettersom målene for dette direktiv, som er å innføre regler for adgangen til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon, og for tilsynet med slike, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene fordi det krever harmonisering av en lang rekke ulike regler som er gjeldende i de ulike medlemsstatenes rettssystemer, og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 39) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.
- 40) Direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF⁽²⁾ bør derfor endres —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer av direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 3 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) i første ledd skal innledningen lyde:

«1. En eller flere kredittinstitusjoner som er etablert i samme medlemsstat og som er fast tilknyttet et sentralt organ som fører tilsyn med dem og som er etablert i samme medlemsstat, kan unntas fra kravene i artikkel 7 og artikkel 11 nr. 1, dersom det i nasjonal lovgivning er fastsatt at»,

b) annet og tredje ledd utgår.

2. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) nr. 6 skal lyde:

«6) «institusjoner» i avdeling V kapittel 2 avsnitt 2, 3 og 5, institusjoner som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 2006/49/EF,»,

b) nr. 45 bokstav b) skal lyde:

«b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, som det ikke er noen kontrollerende forbindelse mellom som fastsatt i bokstav a), men som ut fra et risikosynspunkt må anses å utgjøre en enhet fordi det er slike forbindelser mellom dem at dersom en av dem får økonomiske problemer, særlig vanskeligheter med finansiering eller tilbakebetaling, vil sannsynligvis også den eller de andre oppleve vanskeligheter med finansieringen eller tilbakebetalingen.»

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1.

c) nytt nr. 48 skal lyde:

«48) «konsoliderende tilsynsmyndighet» vedkommende myndighet som har ansvar for å føre tilsyn på konsolidert grunnlag av morkredittinstitusjoner i EU og kredittinstitusjoner som kontrolleres av finansielle morholdingselskaper i EU.»

3. I artikkel 40 skal nytt nr. 3 lyde:

«3. På grunnlag av tilgjengelige opplysninger på det aktuelle tidspunktet skal vedkommende myndigheter i en medlemsstat ved utførelsen av sine alminnelige oppgaver ta behørig hensyn til de mulige virkningene deres beslutninger kan ha på finanssystemets stabilitet i alle andre berørte medlemsstater, og særlig i krisesituasjoner.»

4. Ny artikkel 42a skal lyde:

«Artikkel 42a

1. Vedkommende myndigheter i en vertsstat kan rette en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighet dersom artikkel 129 nr. 1 får anvendelse, eller til vedkommende myndigheter i hjemstaten, om at en filial av en kredittinstitusjon skal anses som betydelig.

Anmodningen skal inneholde begrunnelse for at filialen anses som betydelig, særlig med hensyn til følgende:

- a) om en kredittinstitusjons filial har en markedsandel i form av innskudd på over 2 % i vertsstaten,
- b) den betydning som innstilling eller nedlegging av kredittinstitusjonens virksomhet kan forventes å få for markedslivviditeten og betalings-, klarerings- og oppgjørssystemene i vertsstaten, og
- c) filialens størrelse og betydning med hensyn til antall kunder innenfor rammen av vertsstatens bank- eller finanssystem.

Vedkommende myndigheter i hjem- og vertsstaten, og den konsoliderende tilsynsmyndighet dersom artikkel 129 nr. 1 får anvendelse, skal gjøre alt som står i deres makt for å komme fram til en felles beslutning om hvorvidt en filial skal anses som betydelig.

Dersom det ikke er truffet en felles beslutning innen to måneder etter mottaket av anmodningen i henhold til første ledd, skal vertsstatens vedkommende myndigheter innenfor et tidsrom på ytterligere to måneder selv treffe beslutning om hvorvidt filialen er

betydelig. Når vertsstatens vedkommende myndigheter treffer egne beslutninger, skal de ta hensyn til alle synspunkter og forbehold fra den konsoliderende tilsynsmyndighet eller vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Beslutningene nevnt i tredje og fjerde ledd skal nedfelles i et dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse for beslutningen, og som oversendes til de berørte vedkommende myndigheter; de skal anses som avgjørende og anvendes av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstater.

Beslutningen om at en filial skal anses som betydelig, skal ikke berøre vedkommende myndigheters rettigheter og ansvarsområder i henhold til dette direktiv.

2. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal oversende til vedkommende myndigheter i en vertsstat der en betydelig filial er opprettet, opplysningene nevnt i artikkel 132 nr. 1 bokstav c) og d), og utføre oppgavene nevnt i artikkel 129 nr. 1 bokstav c) i samarbeid med vertsstatens vedkommende myndigheter.

Dersom en vedkommende myndighet i en hjemstat får kjennskap til en krisesituasjon i en kredittinstitusjon som nevnt i artikkel 130 nr. 1, skal den så snart som mulig varsle myndighetene nevnt i artikkel 49 fjerde ledd og i artikkel 50.

3. Dersom artikkel 131a ikke får anvendelse, skal vedkommende myndigheter som fører tilsyn med en kredittinstitusjon med betydelige filialer i andre medlemsstater, opprette og lede et tilsynskollegium for å lette samarbeidet i henhold til nr. 2 i denne artikkel og artikkel 42. Opprettelsen av kollegiet og dets virkemåte skal bygge på skriftlige ordninger som skal fastsettes av vedkommende myndighet i hjemstaten etter samråd med berørte vedkommende myndigheter. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal beslutte hvilke vedkommende myndigheter som skal delta på kollegiets møter eller i dets virksomhet.

Beslutningen som vedkommende myndighet i hjemstaten treffer, skal ta hensyn til hvilken relevans den tilsynsvirksomheten som skal planlegges eller samordnes for disse myndighetene, har, særlig den mulige innvirkningen på finanssystemets stabilitet i de berørte medlemsstater nevnt i artikkel 40 nr. 3 og forpliktelsene nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

Vedkommende myndighet i hjemstaten skal på forhånd holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om avholdelsen av slike møter, de viktigste sakene som skal drøftes, og de tiltakene som skal vurderes. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal også i god tid holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om de tiltak som vedtas på disse møtene, eller om de tiltak som gjennomføres.

Artikkel 42b

1. I utøvelsen av sine oppgaver skal de vedkommende myndigheter ta hensyn til tilnærmingen av tilsynsverktøyer og tilsynspraksiser ved anvendelsen av lover og forskrifter vedtatt i henhold til dette direktiv. Medlemsstatene skal derfor sikre at

- a) vedkommende myndigheter deltar i virksomheten til Den europeiske banktilsynskomiteé,
- b) vedkommende myndigheter følger de retningslinjer, anbefalinger, standarder og andre tiltak som Den europeiske banktilsynskomiteé har vedtatt, og at de angir grunnene dersom de ikke gjør det,
- c) de nasjonale mandater som er gitt vedkommende myndigheter, ikke hindrer dem i å utføre sine oppgaver som medlemmer av Den europeiske banktilsynskomiteé eller i henhold til dette direktiv.

2. Den europeiske banktilsynskomiteé skal hvert år fra og med 1. januar 2011 legge fram en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om de framskritt som er gjort med hensyn til tilsynstilnærming.»

5. I artikkel 49 gjøres følgende endringer:

a) i første ledd skal bokstav a) lyde:

«a) sentralbanker i Det europeiske system av sentralbanker og andre organer med tilsvarende rolle i deres egenskap av monetære myndigheter, når disse opplysningene er relevante for utførelsen av deres respektive lovfestede oppgaver, herunder gjennomføring av pengepolitikken og tilhørende likviditetsforsyning, overvåking av betalings-, klarerings- og oppgjørssystemer, og sikring av finanssystemets stabilitet.»

b) nytt ledd tilføyes:

«I en krisesituasjon som nevnt i artikkel 130 nr. 1 skal medlemsstatene tillate at vedkommende myndigheter formidler opplysninger til sentralbankene i Det europeiske system av sentralbanker, når disse opplysningene er relevante for utførelsen av deres respektive lovfestede oppgaver, herunder gjennomføring av pengepolitikken og tilhørende likviditetsforsyning, overvåking av betalings-, klarerings- og oppgjørssystemer og sikring av finanssystemets stabilitet.»

6. I artikkel 50 skal nytt ledd lyde:

«I en krisesituasjon som nevnt i artikkel 130 nr. 1 skal medlemsstatene tillate vedkommende myndigheter å formidle opplysninger som er relevante for de organer som er nevnt i første ledd i denne artikkel, til alle berørte medlemsstater.»

7. I artikkel 57 gjøres følgende endringer:

a) bokstav a) skal lyde:

«a) kapital i henhold til artikkel 22 i direktiv 86/635/EØF i den utstrekning den er innbetalt, samt tilhørende overkursfond, dersom den fullt ut dekker alle tap ved fortsatt drift, og den ved konkurs eller avvikling har prioritet etter alle andre fordringer.»

b) ny bokstav ca) skal lyde:

«ca) andre instrumenter enn de nevnt i bokstav a), som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 63 nr. 2 bokstav a), c), d) og e) og i artikkel 63a.»

c) tredje ledd skal lyde:

«Med hensyn til bokstav b) skal medlemsstatene tillate at delårsoverskudd eller overskudd ved årets slutt inngår før et formelt vedtak er gjort bare dersom slike overskudd er kontrollert av personer som har ansvar for revisjon av regnskapet, og dersom vedkommende myndigheter finner det godtgjort at beløpet er vurdert i samsvar med prinsippene i direktiv 86/635/EØF og er fratrukket enhver forutsigbar utgift eller utbytte.»

8. I artikkel 61 skal første ledd lyde:

«Begrepet «ansvarlig kapital» slik det er definert i artikkel 57 bokstav a)–h), omfatter et høyeste antall poster og beløp.

Medlemsstatene kan treffe beslutning om hvordan disse postene skal brukes og om fradrag av andre poster enn de som er oppført i artikkel 57 bokstav i)–r).»

9. I artikkel 63 nr. 2 skal følgende ledd tilføyes:

«Instrumentene nevnt i artikkel 57 bokstav ca) skal oppfylle kravene fastsatt i bokstav a), c), d) og e) i denne artikkel.»

10. Ny artikkel 63a skal lyde:

«Artikkel 63a

1. Instrumentene nevnt i artikkel 57 bokstav ca) skal oppfylle kravene fastsatt i nr. 2–5 i denne artikkel.

2. Instrumentene skal være evigvarende eller ha en opprinnelig løpetid på minst 30 år. Det står utstederen fritt å velge om instrumentene skal omfatte én eller flere kjøpsopsjoner, men de skal ikke innløses før fem år etter utstedelsesdatoen. Dersom bestemmelsene om evigvarende instrumenter tillater et moderat incentiv for kredittinstitusjonen til å foreta innløsning som fastsatt av vedkommende myndigheter, skal incentivet ikke inntreffe før tidligst 10 år etter utstedelsesdatoen. Bestemmelsene om tidsbegrensede instrumenter skal ikke tillate et incentiv til å foreta innløsning på en annen dato enn forfallsdatoen.

Tidsbegrensede og evigvarende instrumenter kan bare kjøpes eller innløses etter at vedkommende myndigheter har gitt sitt samtykke. Vedkommende myndigheter kan gi tillatelse forutsatt at anmodningen framsettes på kredittinstitusjonens initiativ og at verken kredittinstitusjonens finansielle stilling eller solvens påvirkes på en urimelig måte. Vedkommende myndigheter kan kreve at institusjonene erstatter instrumentet med objekter av samme eller bedre kvalitet som nevnt i artikkel 57 bokstav a) eller ca).

Vedkommende myndigheter skal kreve at innløsningen av tidsbegrensede instrumenter innstilles dersom kredittinstitusjonen ikke oppfyller kapitalkravene i artikkel 75, og kan kreve at innløsningen innstilles ved andre anledninger på grunnlag av kredittinstitusjonens finansielle situasjon og solvenssituasjon.

Vedkommende myndighet kan når som helst gi tillatelse til tidlig innløsning av tidsbegrensede eller evigvarende instrumenter dersom det oppstår en endring i gjeldende skatteregler eller den lovregulerte klassifiseringen av slike instrumenter som ikke var forutsett på utstedelsesdatoen.

3. Bestemmelsene som gjelder for instrumentet skal tillate at kredittinstitusjonen, når det er nødvendig, innstiller utbetalingen av renter eller utbytte i et ubegrenset tidsrom, på ikke-kumulativt grunnlag.

Kredittinstitusjonen skal imidlertid innstille slike utbetalinger dersom den ikke oppfyller kapitalkravene i artikkel 75.

Vedkommende myndigheter kan kreve at slike utbetalinger innstilles på grunnlag av kredittinstitusjonens finansielle situasjon og solvenssituasjon. En slik innstilling berører ikke kredittinstitusjonens rett til å erstatte utbetalingen av renter eller utbytte med en utbetaling i form av et instrument nevnt i artikkel 57 bokstav a), forutsatt at en slik ordning gjør det mulig for kredittinstitusjonen å bevare sine finansielle midler. En slik erstatning kan omfattes av særskilte vilkår fastsatt av vedkommende myndigheter.

4. Bestemmelsene som gjelder for instrumentet skal fastsette at hovedstol, ubetalte renter eller utbytte skal være av en slik art at de dekker tap og ikke hindrer rekapitalisering av kredittinstitusjonen gjennom egnede ordninger som utarbeides av Den europeiske banktilsynskomiteé i henhold til nr. 6.

5. Dersom kredittinstitusjonen går konkurs eller avvikles, skal instrumentene prioriteres etter postene nevnt i artikkel 63 nr. 2.

6. Den europeiske banktilsynskomiteé skal utarbeide retningslinjer for tilnærmingen av tilsynspraksis med hensyn til instrumentene nevnt i nr. 1 i denne artikkel og i artikkel 57 bokstav a), og skal overvåke anvendelsen av dem. Senest 31. desember 2011 skal Kommisjonen gjennomgå anvendelsen av denne artikkel og legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag for å sikre kvaliteten på ansvarlig kapital.»

11. I artikkel 65 nr. 1 skal bokstav a) lyde:

«a) minoritetsinteresser i henhold til artikkel 21 i direktiv 83/349/EØF dersom metoden med full konsolidering anvendes, Instrumenter nevnt i artikkel 57 bokstav ca) som gir opphav til minoritetsinteresser, skal oppfylle kravene i artikkel 63 nr. 2 bokstav a), c), d) og e) og artikkel 63a og 66.»

12. I artikkel 66 gjøres følgende endringer:

a) nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. Postene nevnt i artikkel 57 bokstav d)–h) skal være underlagt følgende begrensninger:

a) summen av postene nevnt i artikkel 57 bokstav d)–h) skal ikke overstige 100 % av postene i bokstav a)–ca), minus postene i bokstav i)–k) i nevnte artikkel, og

b) summen av postene nevnt i artikkel 57 bokstav g) og h) skal ikke overstige 50 % av postene i bokstav a)–ca), minus postene i bokstav i)–k) i nevnte artikkel.

1a. Uten hensyn til nr. 1 i denne artikkel skal følgende grenser gjelde for summen av postene nevnt i artikkel 57 bokstav ca):

a) instrumenter som i krisesituasjoner må konverteres og som når som helst på initiativ fra vedkommende myndighet, med begrunnelse i utstederens finansielle situasjon og solvenssituasjon, kan konverteres til poster nevnt i artikkel 57 bokstav a) innenfor en forhåndsbestemt margin, skal i sum ikke overstige 50 % av postene i bokstav a)–ca), minus postene i bokstav i)–k) i nevnte artikkel,

b) innenfor grensen nevnt i bokstav a) i dette nummer må alle andre instrumenter ikke overstige 35 % av postene i bokstav a)–ca), minus postene i artikkel 57 bokstav i)–k),

c) innenfor grensen nevnt i bokstav a) og b) i dette nummer må tidsbegrensede instrumenter og instrumenter som omfattes av bestemmelser som tillater et incentiv for kredittinstitusjonen til å foreta innløsning, ikke overstige 15 % av postene i bokstav a)–ca), minus postene i artikkel 57 bokstav i)–k),

d) beløpet for de poster som overskrider grensene fastsatt i bokstav a)–c), skal omfattes av grensen fastsatt i nr. 1 i denne artikkel.

2. Når det gjelder summen av postene i artikkel 57 bokstav l)–r), skal halvdelen trekkes fra summen av postene i bokstav a)–ca), minus postene i bokstav i)–k) i nevnte artikkel, og halvdelen fra summen av postene i artikkel 57 bokstav d)–h), etter at grensene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel har fått anvendelse. I den utstrekning halvdelen av summen av postene i artikkel 57 bokstav l)–r) overstiger summen av postene i bokstav d)–h), skal det overskytende trekkes fra summen av postene i artikkel 57 bokstav a)–ca), minus postene i bokstav i)–k) i nevnte artikkel. Poster nevnt i artikkel 57 bokstav r) skal ikke trekkes fra dersom de inngår i beregningen av risikovektede engasjementsbeløp i henhold til artikkel 75, slik det er angitt i vedlegg IX del 4.»

b) nr. 4 skal lyde:

«4. Vedkommende myndigheter kan i krisesituasjoner gi kredittinstitusjoner tillatelse til midlertidig å overskride grensene fastsatt i nr. 1.»

13. Undertittelen til avdeling V kapittel 2 avsnitt 2 underavsnitt 2, 'Beregning av krav', erstattes med 'Krav til beregning og rapportering'.

14. I artikkel 74 nr. 2 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Forkredittinstitusjonenes formidling av disse beregningene skal vedkommende myndigheter fra 31. desember 2012 anvende ensartede rapporteringsformater, -hyppighet og -datoer. For å gjøre dette lettere skal Den europeiske banktilsyns komité utarbeide retningslinjer for å innføre et ensartet rapporteringsformat i Fellesskapet før 1. januar 2012. Rapporteringsformatene skal stå i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av kredittinstitusjonenes virksomhet.»

15. Artikkel 81 nr. 2 skal lyde:

«2. Vedkommende myndigheter skal anerkjenne en ekstern kredittvurderingsinstitusjon som valgbar i henhold til artikkel 80 bare dersom de finner det godt gjort at institusjonens vurderingsmetoder er i samsvar med kravene til objektivitet, uavhengighet, løpende revisjon og innsyn, og at de kredittvurderingene som legges fram, oppfyller kravene til troverdighet og innsyn. For disse formål skal vedkommende myndigheter ta hensyn til de tekniske kriteriene i vedlegg VI del 2. Dersom en ekstern kredittvurderingsinstitusjon er registrert som et kredittvurderingsbyrå i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer⁽¹⁾, skal vedkommende myndigheter anse at vurderingsmetodene oppfyller kravene til objektivitet, uavhengighet, løpende revisjon og innsyn.»

16. I artikkel 87 gjøres følgende endringer:

a) nr. 11 skal lyde:

«11. Dersom engasjementer i form av et foretak for kollektiv investering oppfyller kriteriene i vedlegg VI del 1 nr. 77 og 78, og kredittinstitusjonen kjenner til alle eller noen av de underliggende engasjementene til foretaket for kollektiv investering, skal kredittinstitusjonen gjennomgå disse underliggende engasjementene for å beregne risikovektede engasjementsbeløp og forventede tapsbeløp i samsvar med metodene fastsatt i dette underavsnitt. Nr. 12 får anvendelse på den delen av de underliggende engasjementene til foretaket for kollektiv investering som det ikke kjenner til eller ikke med rimelighet kunne forventes å kjenne til. Nr. 12 får særlig anvendelse der det ville være urimelig krevende for kredittinstitusjonen å gjennomgå disse underliggende engasjementene for å beregne risikovektede engasjementsbeløp og forventede tapsbeløp i samsvar med metodene fastsatt i dette underavsnitt.

Dersom kredittinstitusjonen ikke oppfyller vilkårene for bruk av metodene i dette underavsnitt for alle eller noen av de underliggende engasjementene til foretaket for kollektiv investering, skal risikovektede engasjementsbeløp og forventede tapsbeløp beregnes i samsvar med følgende metoder:

a) for engasjementer som tilhører engasjementsklassen nevnt i artikkel 86 nr. 1 bokstav e), metoden i vedlegg VII del 1 nr. 19–21,

b) for alle andre underliggende engasjementer, metoden nevnt i artikkel 78–83, men underlagt følgende endringer:

i) for engasjementer som er omfattet av en bestemt risikovekt for ikke-kredittvurderte engasjementer eller av det kredittkvalitetstrinn som gir den høyeste risikovekten for en gitt engasjementsklasse, må risikovekten multipliseres med en faktor på to, men den må ikke være høyere enn 1 250 %,

ii) for alle andre engasjementer må risikovekten multipliseres med en faktor på 1,1, og være minst 5 %.

Dersom kredittinstitusjonen for formålene i bokstav a) ikke er i stand til å skille mellom private, børsomsatte og andre egenkapitalengasjementer, skal den behandle disse engasjementene som andre egenkapitalengasjementer. Med forbehold for artikkel 154 nr. 6 og dersom disse engasjementene sammen med institusjonens direkte engasjementer i denne engasjementskategorien ikke er vesentlige i henhold til artikkel 89 nr. 2, kan artikkel 89

⁽¹⁾ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1,

nr. 1 få anvendelse, forutsatt at vedkommende myndigheter godkjenner det.»

b) i nr. 12 skal annet ledd lyde:

«Som et alternativ til metoden beskrevet i første ledd kan kredittinstitusjoner selv beregne eller overlate til en tredjemann å beregne og rapportere gjennomsnittlige risikovektede engasjementsbeløp basert på de underliggende engasjementene til foretaket for kollektiv investering i samsvar med metodene nevnt i nr. 11 bokstav a) og b), forutsatt at det i tilstrekkelig grad sikres at beregningen og rapporten er korrekt.»

17. I artikkel 89 nr. 1 bokstav d) skal innledningen lyde:

«d) engasjementer med sentrale myndigheter i medlemsstatene og overfor deres regionale og lokale myndigheter og forvaltningsorganer, forutsatt at».

18. Artikkel 97 nr. 2 skal lyde:

«2. Vedkommende myndigheter skal anerkjenne en ekstern kredittvurderingsinstitusjon som valgbar i henhold til nr. 1 i denne artikkel bare dersom de finner det godtgjort at institusjonen overholder kravene i fastsatt i artikkel 81, idet det tas hensyn til de tekniske kriteriene i vedlegg VI del 2, og at institusjonen har vist at den har kompetanse på området verdipapirisering, noe som kan dokumenteres ved en sterk markedsaksept. Når en ekstern kredittvurderingsinstitusjon er registrert som et kredittvurderingsbyrå i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009, skal vedkommende myndigheter anse at vurderingsmetodene oppfyller kravene til objektivitet, uavhengighet, løpende revisjon og innsyn.»

19. I artikkel 106 gjøres følgende endringer:

a) nr. 2 skal lyde:

«2. Engasjementer skal ikke omfatte følgende:

- a) ved valutatransaksjoner: engasjementer som inngås som en del av det regulære oppgjøret innenfor fristen på 48 timer etter betaling,
- b) ved transaksjoner knyttet til kjøp og salg av verdipapirer: engasjementer som inngås som en del av det regulære oppgjøret innenfor fristen på fem virkedager etter betalingsdato eller etter overlevering av verdipapirene, dersom overleveringen finner sted først,
- c) ved yting av tjenester som gjelder pengeoverføring, herunder yting av betalingstjenester, klarering og oppgjør i enhver valuta og korrespondentbanktjenester eller klarering, oppgjør og deponering av finansielle instrumenter, til kunder: forsinket

mottakelse av finansiering og andre engasjementer som oppstår som følge av kundevirksomheten, og som ikke varer lenger enn til følgende bankdag, eller

- d) ved yting av tjenester som gjelder pengeoverføring, herunder yting av betalings-tjenester, klarering og oppgjør i enhver valuta og korrespondentbanktjenester: intradagengasjementer med institusjoner som yter disse tjenestene.

Den europeiske banktilsynskomite skal utarbeide retningslinjer for å oppnå mest mulig ensartet tilsynspraksis ved anvendelse av unntakene i bokstav c) og d).».

c) nytt nr. 3 tilføyes:

«3. For å fastslå om det foreligger en gruppe av kunder med innbyrdes tilknytning med hensyn til engasjementer nevnt i artikkel 79 nr. 1 bokstav m), o) og p), og dersom det foreligger en eksponering overfor underliggende eiendeler, skal en kredittinstitusjon vurdere ordningen, dens underliggende engasjementer eller begge deler.

For dette formål skal en kredittinstitusjon evaluere det økonomiske innholdet og risikoene som er innebygget i transaksjonens struktur.»

20. Artikkel 107 skal lyde:

«Artikkel 107

Ved beregning av verdien av engasjementer i samsvar med dette avsnitt menes med "kredittinstitusjon" også ethvert privat eller offentlig foretak, herunder dets filialer, som omfattes av definisjonen av "kredittinstitusjon" og er godkjent i en tredjestat.»

21. Artikkel 110 skal lyde:

«Artikkel 110

1. En kredittinstitusjon skal rapportere følgende opplysninger om alle store engasjementer til vedkommende myndigheter, herunder store engasjementer som er unntatt fra anvendelsen av artikkel 111 nr. 1:
 - a) identifisering av kunden eller gruppen av kunder med innbyrdes tilknytning som en kredittinstitusjon har stor engasjementer med,
 - b) engasjementsverdien, før det er tatt hensyn til virkningen av en eventuell kredittrisikoreduksjon,
 - c) typen av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, der en slik anvendes,
 - d) engasjementsverdien, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen beregnet i henhold til artikkel 111 nr. 1.

Dersom en kredittinstitusjon omfattes av artikkel 84–89, skal dens 20 største engasjementer på konsolidert grunnlag, bortsett fra de som er unntatt fra anvendelsen av artikkel 111 nr. 1, gjøres tilgjengelig for vedkommende myndigheter.

2. Medlemsstatene skal fastsette at rapportering skal skje minst to ganger i året. Vedkommende myndigheter skal fra 31. desember 2012 anvende ensartede rapporteringsformater, -hyppighet og -datoer. For å gjøre dette lettere skal Den europeiske banktilsynskomite utarbeide retningslinjer for å innføre i Fellesskapet et ensartet rapporteringsformat før 1. januar 2012. Rapporteringsformatene skal stå i et rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonenes virksomhet.

3. Medlemsstatene skal kreve at kredittinstitusjonene så langt det er mulig analyserer sine engasjementer med utstedere av sikkerhet, ytere av ikke-finansiert kredittbeskyttelse og underliggende eiendeler i henhold til artikkel 106 nr. 3, for å avdekke eventuelle konsentrasjoner og, dersom det er hensiktsmessig, treffe tiltak og rapportere eventuelle viktige resultater av analysen til vedkommende myndighet.»

22. I artikkel 111 gjøres følgende endringer:

a) nr. 1 skal lyde:

«1. En kredittinstitusjon skal ikke, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon i samsvar med artikkel 112–403, inngå et engasjement med en kunde eller en gruppe av kunder med innbyrdes forbindelser, dersom verdien overstiger 25 % av dens ansvarlige kapital.

Dersom kunden er en institusjon eller dersom en gruppe av kunder med innbyrdes tilknytning omfatter én eller flere institusjoner, skal denne verdien ikke overstige den verdien som er høyest av 25 % av kredittinstitusjonens ansvarlige kapital eller 150 millioner euro, forutsatt at den samlede verdien av engasjementer med alle kunder med innbyrdes tilknytning som ikke er institusjoner, og etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 112–117, ikke overstiger 25 % av kredittinstitusjonens ansvarlige kapital.

Dersom beløpet på 150 millioner euro utgjør mer enn 25 % av kredittinstitusjonens ansvarlige kapital, skal verdien av engasjementet etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 112–117, ikke overstige en rimelig grense i forhold til kredittinstitusjonens ansvarlige kapital. For å håndtere og kontrollere konsentrasjonsrisiko skal denne grensen fastsettes av kredittinstitusjonene i samsvar med retningslinjene og framgangsmåtene nevnt i vedlegg V nr. 7, og den skal ikke overstige 100 % av kredittinstitusjonens ansvarlige kapital.

Medlemsstatene kan fastsette en lavere grense enn 150 millioner euro, og skal i så fall underrette Kommissjonen om dette.»

b) nr. 2 og 3 utgår,

c) nr. 4 skal lyde:

«4. En kredittinstitusjon skal til enhver tid overholde den relevante grensen fastsatt i nr. 1. Dersom engasjementer unntaksvis overstiger denne grensen, skal verdien av engasjementet umiddelbart rapporteres til vedkommende myndigheter, som dersom omstendighetene gjør det forsvarlig, kan innvilge kredittinstitusjonen en begrenset frist til å tilpasse seg grensen.

Dersom beløpet på 150 millioner euro nevnt i nr. 1 får anvendelse, kan vedkommende myndigheter ut fra en vurdering av hvert enkelt tilfelle, tillate at grensen på 100 % av kredittinstitusjonens ansvarlige kapital overskrides.»

23. I artikkel 112 gjøres følgende endringer:

a) nr. 2 skal lyde:

«2. I tilfeller der det i henhold til artikkel 113–117 tillates anerkjennelse av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, skal dette, med forbehold for nr. 3 i denne artikkel, skje under forutsetning av at godkjenningskrav og andre minstekrav overholdes, slik det er fastsatt i artikkel 90–93.»

b) nytt nr. 4 skal lyde:

«4. Ved anvendelse av dette avsnitt skal en kredittinstitusjon ikke ta hensyn til sikkerheten som er nevnt i vedlegg VIII del 1 nr. 20–22, med mindre det er tillatt i henhold til artikkel 115.»

24. I artikkel 113 gjøres følgende endringer:

a) nr. 1 og 2 utgår,

b) i nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) innledningen skal lyde:

«3. Følgende engasjementer skal unntas fra anvendelsen av artikkel 111 nr. 1:»,

ii) bokstav e) og f) skal lyde:

«e) eiendeler bestående av fordringer på regionale eller lokale myndigheter i medlemsstater, der disse fordringene ville blitt gitt en risikovekt på 0 % i henhold til artikkel 78–83, og andre engasjementer med eller garantert av regionale eller lokale myndigheter, der fordringer på disse ville blitt gitt en risikovekt på 0 % i henhold til artikkel 78–83,

- f) engasjementer med motparter nevnt i artikkel 80 nr. 7 eller 8 dersom de ville blitt gitt en risikovekt på 0 % i henhold til artikkel 78–83; engasjementer som ikke oppfyller disse kriteriene skal, uavhengig av om de er unntatt fra artikkel 111 nr. 1, behandles som engasjementer med en tredjemann.»
- iii) bokstav i) skal lyde:
- «i) engasjementer som oppstår av ikke-utnyttede kredittfasiliteter som i vedlegg II er klassifisert som lavrisikoposter utenfor balansen, og forutsatt at en avtale er inngått med kunden eller gruppen av kunder med innbyrdes tilknytning om at fasiliteten bare kan utnyttes dersom det er godtgjort at det ikke vil medføre en overskridelse av grensen fastsatt i artikkel 111 nr. 1.»
- iv) bokstav j)–t) utgår,
- v) tredje, fjerde og femte ledd utgår,
- c) nytt nr. 4 skal lyde:
- «4. Medlemsstatene kan helt eller delvis unnta følgende engasjementer fra anvendelsen av artikkel 111 nr. 1:
- a) obligasjoner med fortrinnsrett som definert i vedlegg VI del 1 nr. 68–70,
- b) eiendeler bestående av fordringer på regionale eller lokale myndigheter i medlemsstater, der disse fordringene ville blitt gitt en risikovekt på 20 % i henhold til artikkel 78–83, og andre engasjementer med eller garantert av regionale eller lokale myndigheter, der fordringer på disse ville blitt gitt en risikovekt på 20 % i henhold til artikkel 78–83,
- c) uten hensyn til nr. 3 bokstav f) i denne artikkel, engasjementer, herunder kapitalinteresser eller andre typer eierandeler, som en kredittinstitusjon har med sitt morforetak, med morforetakets øvrige datterforetak eller med sine egne datterforetak, forutsatt at disse foretakene omfattes av det tilsynet på konsolidert grunnlag som kredittinstitusjonen selv er omfattet av i samsvar med dette direktiv eller med tilsvarende standarder som gjelder i en tredjestat; engasjementer som ikke oppfyller disse kriteriene, uavhengig av om de er unntatt fra artikkel 111 nr. 1, skal behandles som engasjementer med en tredjemann,
- d) eiendeler bestående av fordringer på og andre engasjementer, herunder kapitalinteresser og andre typer eierandeler, med regionale eller sentrale kredittinstitusjoner som kredittinstitusjonen er knyttet til gjennom et nettverk i henhold til juridiske eller vedtektsmessige bestemmelser, og som ifølge disse bestemmelser har ansvar for likviditetsutjevning i nettverket,
- e) eiendeler i form av fordringer på og andre engasjementer med kredittinstitusjoner, som er inngått av kredittinstitusjoner, der den ene utøver virksomhet på et ikke-konkurransutsatt grunnlag og yter lån i henhold til regelverksprogrammer eller i henhold til sine vedtekter for å fremme bestemte økonomiske sektorer, og som er underlagt en form for statlig kontroll med og restriksjoner på bruken av lånene, forutsatt at de berørte engasjementene oppstår i forbindelse med slike lån som overføres til låntakerne gjennom andre kredittinstitusjoner,
- f) eiendeler bestående av fordringer på og andre engasjementer med institusjoner, forutsatt at disse engasjementene ikke utgjør slike institusjoners ansvarlige kapital, ikke varer lenger enn til følgende bankdag og ikke er uttrykt i en større handelsvaluta,
- g) eiendeler bestående av fordringer på sentralbanker i form av fastsatte minstefond i disse sentralbankene, og som er uttrykt i deres nasjonale valutaer,
- h) eiendeler bestående av fordringer på sentralmyndigheter i form av lovfestede likviditetskrav, som plasseres i statsobligasjoner og som er uttrykt og finansiert i deres nasjonale valutaer, forutsatt at kredittvurderingen av disse sentralmyndighetene, som er foretatt av en utpekt eksternt kredittvurderingsinstitusjon, etter de vedkommende myndigheters skjønn anses å tilsvare lav til moderat risiko,
- i) 50 % av rembursert mellom-/lavrisiko utenfor balansen og ikke-utnyttede kredittfasiliteter med mellom-/lavrisiko utenfor balansen nevnt i vedlegg II, og, etter godkjenning fra vedkommende myndigheter, 80 % av andre garantier enn lånegarantier som er basert på lov eller forskrift, og som gjensidige garantiordninger med status som kredittinstitusjoner, tilbyr sine medlemmer,
- j) lovpålagte garantier som anvendes når et pantelån finansiert gjennom utstedelse av pantobligasjoner betales til pantelåntakeren før den endelige registreringen av pantet i matrikkelen, forutsatt at garantien ikke anvendes til å begrense risikoen i forbindelse med beregningen av de risikovektede eiendelene.»
25. I artikkel 114 gjøres følgende endringer:
- a) nr. 1 skal lyde:
- «1. Med forbehold for nr. 3 i denne artikkel kan en kredittinstitusjon når den skal beregne verdien av engasjementer ved anvendelse av artikkel 111 nr. 1, anvende den fullt justerte engasjementsverdien som beregnet i henhold til artikkel 90–93, idet det tas hensyn til kredittrisikoreduksjonen, volatilitetsjusteringer og eventuell manglende motsvarende løpetid (E*).»

b) i nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) første ledd skal lyde:

«Med forbehold for nr. 3 i denne artikkel skal en kredittinstitusjon med tillatelse til å benytte egne estimater for tap ved mislighold og konverteringsfaktorer for en engasjementskategori i henhold til artikkel 84–89, få tillatelse, dersom den på en måte som oppfyller vedkommende myndigheters krav, er i stand til å estimere virkningene av de finansielle sikkerhetene på sine engasjementer atskilt fra andre relevante sider ved institusjonens tap ved mislighold, til å anerkjenne slike virkninger ved beregning av verdien av engasjementer i henhold til artikkel 111 nr. 1.»

ii) fjerde ledd skal lyde:

«Kredittinstitusjoner som har tillatelse til å benytte egne estimater for tap ved mislighold og konverteringsfaktorer for en engasjementskategori i henhold til artikkel 84–89, og som ikke beregner verdien av sine engasjementer ved hjelp av metoden nevnt i første ledd i dette nummer, kan tillates å benytte den avanserte metoden for finansielle sikkerheter eller metoden fastsatt i artikkel 117 nr. 1 bokstav b) til beregning av verdien av engasjementer.»

c) i nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) første ledd skal lyde:

«En kredittinstitusjon som benytter den avanserte metode for finansielle sikkerheter eller som har tillatelse til å benytte metoden beskrevet i nr. 2 i denne artikkel ved beregning av verdien av engasjementer i henhold til artikkel 111 nr. 1, skal utføre periodiske stresstester av sine kredittrisikokonsentrasjoner, herunder når det gjelder den realiserbare verdien av eventuell mottatt sikkerhet.»

ii) fjerde ledd skal lyde:

«Dersom en slik stresstest viser en lavere realiserbar verdi av mottatt sikkerhet enn den som ville vært tillatt ved anvendelse av den avanserte metoden for finansielle sikkerheter eller metoden beskrevet i nr. 2 i denne artikkel, alt etter hva som er relevant, skal verdien av den sikkerhet som tillates ved beregning av verdien av engasjementer med hensyn til artikkel 111 nr. 1, reduseres tilsvarende.»

iii) i femte ledd skal bokstav b) lyde:

«b) retningslinjer og framgangsmåter for tilfeller der en stresstest viser en lavere realiserbar verdi av sikkerheten enn den det er tatt hensyn til ved anvendelse av den avanserte metoden for finansielle sikkerheter eller metoden beskrevet i nr. 2, og»

d) nr. 4 utgår.

26. Artikkel 115 skal lyde:

«Artikkel 115

1. Ved anvendelse av dette avsnitt kan en kredittinstitusjon redusere engasjementsverdien med inntil 50 % av verdien av den berørte boligeiendommen, dersom et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) engasjementet er sikret med pant i boligeiendom eller med aksjer i finske boligselskaper som utøver virksomhet i henhold til den finske loven av 1991 om boligselskaper eller senere tilsvarende lovgivning,
- b) engasjementet er knyttet til en leasingtransaksjon som innebærer at utleier beholder full eiendomsrett til den utleide boligeiendommen så lenge leietaker ikke har utøvd sin opsjon på kjøp av eiendommen.

Eiendomsverdien skal, på en måte som oppfyller vedkommende myndigheters krav, beregnes på grunnlag av forsvarlige standarder for verdifastsetting fastsatt i lov eller forskrift. Verdifastsetting av boligeiendommer skal foretas minst hvert tredje år.

Kravene i vedlegg VIII del 2 nr. 8 og i vedlegg VIII del 3 nr. 62–65 skal gjelde ved anvendelse av dette nummer.

Med “boligeiendom” menes en eiendom som skal bebos eller leies ut av eieren.

2. Ved anvendelse av dette avsnitt kan en kredittinstitusjon redusere engasjementsverdien med inntil 50 % av verdien av den berørte næringseiendommen bare dersom vedkommende myndigheter i medlemsstaten der næringseiendommen ligger, tillater at følgende engasjementer gis en risikovekt på 50 % i samsvar med artikkel 78–83:

- a) engasjementer som er sikret med pant i kontorer eller andre næringslokaler, eller med aksjer i finske boligselskaper som utøver virksomhet i henhold til den finske loven av 1991 om boligselskaper, eller senere tilsvarende lovgivning som gjelder kontorer eller andre næringslokaler, eller
- b) engasjementer knyttet til leasingtransaksjoner i kontorer eller andre næringslokaler.

Eiendomsverdien skal beregnes på grunnlag av strenge vurderingskriterier fastsatt i lov eller forskrift og på en måte som oppfyller vedkommende myndigheters krav.

Næringseiendom skal være ferdig bygget, utleid og gi en passende leieinntekt.»

27. Artikkel 116 oppheves.

28. I artikkel 117 gjøres følgende endringer:

a) nr. 1 skal lyde:

«1. Når et engasjement med en kunde er garantert av en tredjemann, eller sikret gjennom sikkerhet utstedt av en tredjemann, kan en kredittinstitusjon

- a) behandle den garanterte delen av engasjementet som inngått med garantisten og ikke kunden, forutsatt at det usikrede engasjementet med garantisten ville blitt gitt en risikovekt som er lik eller lavere enn risikovekten for det usikrede engasjementet med kunden i henhold til artikkel 78–83,
- b) behandle den delen av engasjementet som er sikret med markedsverdien av godkjent sikkerhet, som inngått med tredjemann og ikke med kunden, dersom engasjementet er sikret ved sikkerhetsstillelse og forutsatt at den delen av engasjementet som er sikret ville blitt gitt en risikovekt som er lik eller lavere enn risikovekten for det usikrede engasjementet med kunden i henhold til artikkel 78–83.

Framgangsmåten nevnt i første ledd bokstav b) skal ikke anvendes av en kredittinstitusjon når det foreligger et misforhold mellom løpetiden til engasjementet og løpetiden til beskyttelsen.

Ved anvendelse av dette avsnitt kan en kredittinstitusjon anvende både den avanserte metoden for finansielle sikkerheter og metoden som angis i første ledd bokstav b) bare dersom den har tillatelse til å anvende både den avanserte metoden for finansielle sikkerheter og den forenklete metoden for finansielle sikkerheter ved anvendelse av artikkel 75 bokstav a).»

b) i nr. 2 skal innledningen lyde:

«2. Når en kredittinstitusjon anvender nr. 1 bokstav a):»

29. Artikkel 119 oppheves.

30. I kapittel 2 skal nytt avsnitt 7 lyde:

«Avsnitt 7

Eksponerer overfor overført kredittrisiko

Artikkel 122a

1. En kredittinstitusjon skal, bortsett fra når den opptrer som initiativtakende institusjon, organiserende institusjon eller opprinnelig långiver, bare eksponeres for kredittrisikoen i en verdipapiriseringsposisjon i eller utenom handelsporteføljen dersom initiativtakende institusjon, organiserende institusjon eller opprinnelig långiver uttrykkelig har gjort kredittinstitusjonen kjent med at den fortløpende vil holde tilbake en vesentlig netto økonomisk interesse som under ingen omstendighet skal være mindre enn 5 %.

I denne artikkel menes med «tilbakeholdelse av netto økonomisk interesse»:

- a) tilbakeholdelse av minst 5 % av den pålydende verdien av hver av transjene som er solgt eller overført til investorene,
- b) ved verdipapirisering av løpende engasjementer, tilbakeholdelse av den initiativtakende kredittinstitusjonens interesse på minst 5 % av de verdipapiriserte engasjementenes pålydende verdi,
- c) tilbakeholdelse av tilfeldig utvalgte engasjementer som tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte engasjementenes pålydende verdi, når slike engasjementer ellers ville blitt verdipapirisert i verdipapiriseringen, forutsatt at antallet av potensielt verdipapiriserte engasjementer er minst 100 når engasjementet inngås, eller
- d) tilbakeholdelse av førstetapstransjen og om nødvendig andre transjer med samme eller en strengere risikoprofil enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfaller tidligere enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, slik at tilbakeholdelsen samlet tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte engasjementenes pålydende verdi.

Netto økonomisk interesse måles ved inngåelsen av engasjementet og skal opprettholdes fortløpende. Den skal ikke omfattes av noen kredittrisikoreduksjon, korte posisjoner eller annen sikring. Netto økonomisk interesse skal bestemmes av den teoretiske verdien av poster utenfor balansen.

I denne artikkel menes med «fortløpende» at tilbakeholdte posisjoner, interesser eller engasjementer ikke sikres eller selges.

Kravet om tilbakeholdelse skal ikke anvendes mer enn én gang for en gitt verdipapirisering.

2. Når en morkredittinstitusjon i EU eller et finansielt holdingselskap i EU eller et av disses datterforetak i egenskap av initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjon, verdipapiriserer engasjementer fra flere kredittinstitusjoner, verdipapirforetak eller andre finansinstitusjoner som er underlagt tilsyn på konsolidert grunnlag, kan kravet i nr. 1 oppfylles på grunnlag av den konsoliderte stillingen til den tilknyttede morkredittinstitusjonen i EU eller det finansielle holdingselskapet i EU. Dette nummer får anvendelse bare når de kredittinstitusjoner, verdipapirforetak eller finansinstitusjoner som opprettet de verdipapiriserte engasjementene, har forpliktet seg til å oppfylle kravene i nr. 6 og i god tid gi den initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjon og morkredittinstitusjonen i EU eller et finansielt morholdingselskap i EU de opplysninger som er nødvendige for å oppfylle kravene i nr. 7.»

3. Nr. 1 får ikke anvendelse dersom de verdipapiriserte engasjementene er fordringer eller betingede fordringer på, eller er fullt ut, uten vilkår og ugjenkallelig garantert av

- a) sentralmyndigheter eller sentralbanker,
- b) regionale myndigheter, lokale myndigheter og offentlige foretak i medlemsstatene,
- c) institusjoner som gis en risikovekt på 50 % eller mindre i henhold til artikkel 78–83, eller
- d) multilaterale utviklingsbanker.

Nr. 1 får ikke anvendelse på

- a) transaksjoner som er basert på en klar, åpen og tilgjengelig indeks, der de underliggende referanseenheter er identiske med dem som utgjør en indeks over enheter som det handles med i stort omfang, eller som er andre omsettelige verdipapirer enn verdipapiriseringssposisjoner, eller
- b) lån gitt av et konsortium, kjøpte fordringer eller kredittbytteavtaler, når disse instrumentene brukes til å pakke og/eller sikre en verdipapirisering som omfattes av nr. 1.

4. Før kredittinstitusjonene investerer, og deretter når det er hensiktsmessig, skal de for hver enkelt av sine verdipapiriseringssposisjoner kunne godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at de har en bred og inngående forståelse av og har fulgt formelle retningslinjer og framgangsmåter som er hensiktsmessige for posisjonene i og utenfor handelsporteføljen, og som står i forhold til risikoprofilen for deres investeringer i verdipapiriserte posisjoner, for analyse og registrering av

- a) opplysninger gitt i henhold til nr. 1, av initiativtakende kredittinstitusjon eller organiserende kredittinstitusjon, for å angi den netto økonomiske interessen de fortløpende opprettholder i verdipapiriseringen,
- b) risikokjennetegnene for hver enkelt verdipapiriseringssposisjon,
- c) risikokjennetegnene for de underliggende engasjementene i verdipapiriseringssposisjonen,
- d) omdømmet og tapserfaringene fra tidligere verdipapiriseringer hos initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner i de relevante underliggende engasjementskategoriene i verdipapiriseringssposisjonen,
- e) de initiativtakende eller organiserende institusjonenes eller deres agents eller rådgiveres erklæringer og opplysninger om deres behørig aktsomhet i forbindelse med de verdipapiriserte engasjementene og, dersom det er relevant, kvaliteten på sikkerheten som er stilt for de verdipapiriserte engasjementene,

f) dersom det er relevant, de metoder og begreper som vurderingen av sikkerheten for de verdipapiriserte engasjementene er basert på, og de retningslinjer som den initiativtakende eller organiserende institusjonen har fulgt for å sikre takstmannens uavhengighet,

g) alle de strukturelle trekk ved verdipapiriseringen som kan ha en betydelig innvirkning på resultatet for kredittinstitusjonens verdipapiriseringssposisjon.

Kredittinstitusjoner skal regelmessig utføre egne stresstester som er egnet for deres verdipapiriseringssposisjoner. For dette formål kan kredittinstitusjonene bruke finansielle modeller utarbeidet av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon, forutsatt at kredittinstitusjonene på anmodning kan godtgjøre at de før investeringen behørig validerte de relevante forutsetningene i og oppbygningen av modellene og at de forstod metodene, forutsetningene og resultatene.

5. Kredittinstitusjonene skal, unntatt når de opptrer som initiativtakende eller organiserende institusjoner eller opprinnelige långivere, utarbeide formelle framgangsmåter som egner seg for deres posisjoner i og utenfor handelsporteføljen, og som står i forhold til risikoprofilen for deres investeringer i verdipapiriserte posisjoner, for fortløpende og rettidig å overvåke utviklingen i de underliggende engasjementene i deres verdipapiriseringssposisjoner. Dersom det er relevant, skal dette omfatte engasjementstypen, prosentdelen av lån som er ubetalt mer enn 30, 60 og 90 dager etter forfall, misligholdsrater, forskuddsbetalingsrater, oppsagte lån, type sikkerhet og besittelse, frekvensfordelingen av kredittvurderinger eller andre målinger av kredittverdigheten for de underliggende engasjementene, bransjemessig og geografisk diversifisering, og frekvensfordelingen av forholdet lån/verdi med intervallbredder som gjør det lettere å foreta en hensiktsmessig følsomhetsanalyse. Dersom de underliggende engasjementene selv består av verdipapiriseringssposisjoner, skal kredittinstitusjonene ha opplysningene omhandlet i dette ledd ikke bare om de underliggende verdipapiriseringstransjone, for eksempel utstederens navn og kredittkvalitet, men også om kjennetegnene ved og resultatene for de gruppene som er underliggende for disse verdipapiriseringstransjone.

Kredittinstitusjoner skal ha en inngående forståelse av alle strukturelle trekk ved en verdipapiriseringstransaksjon som vil ha en vesentlig innvirkning på resultatet av deres engasjementer i transaksjonen, for eksempel avtalefestede prioritetsordninger og utløsningsgrenser knyttet til slike ordninger, kredittforbedringer, likviditetsforbedringer, markedsverdiutløsningsterskler og handelsspesifikke definisjoner av mislighold.

Dersom en kredittinstitusjon på grunn av uaktsomhet eller unnlattelse på noe vesentlig punkt ikke oppfyller kravene i nr. 4, nr. 7 og i dette nummer, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter pålegger en forholdsmessig ytterligere risikovekt på minst 250 % av den risikovekten (men høyst 1 250 %) som, med unntak av dette nummer, vil få anvendelse på de relevante verdipapiriseringssposisjonene i henhold til vedlegg IX del 4, og skal gradvis øke risikovekten ved hver påfølgende overtredelse av bestemmelsene om behørig aktsomhet. Vedkommende myndigheter skal ta hensyn til unntakene omhandlet i nr. 3 for visse verdipapiriseringer ved å redusere den risikovekten de i henhold til denne artikkel

ellers ville gi verdipapiriseringer som omfattes av nr. 3.

6. Organiserende og initiativtakende kredittinstitusjoner skal anvende de samme solide og veldefinerte kriteriene for utlån som omfattes av kravene i vedlegg V nr. 3, på engasjementer som skal verdipapiriseres, som de anvender på engasjementer som skal inngå i deres egen handelsportefølje.

For dette formål skal de samme framgangsmåter for godkjenning og, dersom det er relevant, endring, fornyelse og refinansiering av lån anvendes av initiativtakende og organiserende kredittinstitusjoner. Kredittinstitusjonene skal også anvende de samme analysestandarder på kapitalinteresser eller tegninger i verdipapiriseringsutstedelser som kjøpes av tredjemann, uavhengig av om slike kapitalinteresser eller tegninger skal holdes i eller utenfor deres handelsportefølje.

Dersom kravene nevnt i første ledd i dette nummer ikke er oppfylt, skal artikkel 95 nr. 1 ikke anvendes av en initiativtakende kredittinstitusjon, og denne initiativtakende kredittinstitusjon skal ikke tillates å utelate de verdipapiriserte engasjementene fra beregningen av institusjonens kapitalkrav i henhold til dette direktiv.

7. Organiserende og initiativtakende kredittinstitusjoner skal opplyse investorer om omfanget av deres forpliktelse i henhold til nr. 1 til å opprettholde en netto økonomisk interesse i verdipapiriseringen. Organiserende og initiativtakende kredittinstitusjoner skal sikre at potensielle investorer har umiddelbar tilgang til alle vesentlige og relevante opplysninger om kredittkvaliteten og utviklingen for de enkelte underliggende engasjementene, kontantstrømmene og sikkerhetene for et verdipapiriseringsengasjement, samt til alle opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre omfattende og godt underbygde stresstester på kontantstrømmene og verdien på sikkerheten som stilles for de underliggende engasjementene. For dette formål skal «vesentlige og relevante data» defineres på tidspunktet for verdipapiriseringen og deretter dersom verdipapiriseringens art tilsier det.

8. Nr. 1–7 får anvendelse på nye verdipapiriseringer utstedt 1. januar 2011 eller senere. Nr. 1–7 får etter 31. desember 2014 anvendelse på eksisterende verdipapiriseringer dersom nye underliggende engasjementer tilføyes eller erstattes etter den dato. Vedkommende myndigheter kan vedta å midlertidig oppheve kravene nevnt i nr. 1 og 2 i perioder med generelt likviditetspress i markedet.

9. Vedkommende myndigheter skal opplyse om følgende:

- a) senest 31. desember 2010, de generelle kriterier og metoder som er vedtatt for å undersøke overholdelsen av nr. 1–7,
- b) uten at det berører bestemmelsene fastsatt i kapittel 1 avsnitt 2, en sammenfattende beskrivelse av resultatet av tilsynsprosessen og en beskrivelse av de tiltak som er truffet i tilfeller av manglende overholdelse av nr. 1–7 som er påvist på årsbasis fra 31. desember 2011.

Kravet i dette nummer gjelder med forbehold for artikkel 144 annet ledd.

10. Den europeiske banktilsynskomité skal hvert år legge fram en rapport for Kommisjonen om vedkommende myndigheters overholdelse av denne artikkel. Den europeiske banktilsynskomité skal utarbeide retningslinjer for tilnærmingen av tilsynspraksis med hensyn til denne artikkel, herunder de tiltak som treffes ved brudd på prinsippene om behørig aktsomhet og risikohåndtering.»

31. I artikkel 129 gjøres følgende endringer:

a) nr. 1 bokstav b) skal lyde:

«b) planlegging og samordning av tilsynsvirksomheten ved fortsatt drift, herunder i forbindelse med virksomheten nevnt i artikkel 123, 124 og 136, i kapittel 5 og i vedlegg V, i samarbeid med de berørte vedkommende myndigheter,

c) planlegging og samordning av tilsynsvirksomheten i samarbeid med de berørte vedkommende myndigheter og ved behov med sentralbankene, som forberedelse på krisesituasjoner og under krisesituasjoner, herunder en negativ utvikling i kredittinstitusjoner eller i finansmarkedene, om mulig ved å anvende eksisterende kommunikasjonskanaler for å lette krisehåndteringen.

Planleggingen og samordningen av tilsynsvirksomheten nevnt i bokstav c) omfatter ekstraordinære tiltak nevnt i artikkel 132 nr. 3 bokstav b), utarbeiding av felles vurderinger, gjennomføring av beredskapsplaner og informasjon til offentligheten.»

b) nytt nr. 3 skal lyde:

«3. Den konsoliderende tilsynsmyndighet og vedkommende myndigheter som i en medlemsstat har ansvar for tilsynet med datterforetak av en morkredittinstitusjon i EU eller et finansielt morholdingselskap i EU, skal gjøre alt de kan for å treffe en felles beslutning om anvendelsen av artikkel 123 og 124 for å avgjøre om størrelsen på konsernets konsoliderte ansvarlige kapital er tilstrekkelig med hensyn til dets finansielle stilling og risikoprofil og den påkrevde størrelsen på den ansvarlige kapital med sikte på anvendelsen av artikkel 136 nr. 2 på hver enhet i bankkonsernet og på konsolidert grunnlag.

Den felles beslutning skal treffes senest fire måneder etter at den konsoliderende tilsynsmyndighet har lagt fram en rapport som inneholder risikovurderingen av konsernet i samsvar med artikkel 123 og 124 for de øvrige relevante vedkommende myndigheter. Den felles beslutningen skal også ta behørig hensyn til risikovurderingen av datterforetak som foretas av relevante vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 123 og 124.

Den felles beslutningen skal nedfelles i et dokument som inneholder den fullt begrunnede beslutningen, som skal oversendes til morkredittinstitusjonen i EU av den konsoliderende tilsynsmyndighet. I tilfelle av uenighet skal den konsoliderende tilsynsmyndighet på anmodning fra en av de øvrige berørte vedkommende myndigheter rådføre seg med Den europeiske banktilsynskomité. Den konsoliderende tilsynsmyndighet kan rådføre seg med Den europeiske banktilsynskomité på eget initiativ.

Dersom en slik felles beslutning fra vedkommende myndigheter ikke foreligger innen fire måneder, skal en beslutning om anvendelsen av artikkel 123 og 124 og artikkel 136 nr. 2 treffes på konsolidert grunnlag av den konsoliderende tilsynsmyndighet etter at den har tatt behørig hensyn til risikovurderingen av datterforetak som er foretatt av relevante vedkommende myndigheter.

Beslutningen om anvendelsen av artikkel 123 og 124 og artikkel 136 nr. 2 skal treffes av de respektive vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med datterforetak av en morkredittinstitusjon i EU eller et finansielt morholdingselskap i EU på individuelt eller delkonsolidert grunnlag, etter at de har tatt behørig hensyn til de synspunkter og forbehold som er uttrykt av den konsoliderende tilsynsmyndighet.

Beslutningene skal nedfelles i et dokument som inneholder de fullt begrunnede beslutningene, og skal ta i betraktning de andre vedkommende myndigheters risikovurderinger, synspunkter og forbehold som er kommet til uttrykk i løpet av firemånedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal sende dokumentet til alle berørte vedkommende myndigheter og til morkredittinstitusjonen i EU.

Dersom Den europeiske banktilsynskomité er rådspurt, skal alle vedkommende myndigheter ta hensyn til komiteens råd, og begrunne eventuelle betydelige avvik fra dem.

Den felles beslutningen nevnt i første ledd og beslutningene som treffes av vedkommende myndigheter i mangel av en felles beslutning, skal anses som endelige og anvendes av vedkommende myndigheter i den berørte medlemsstat.

Den felles beslutningen nevnt i første ledd og enhver beslutning truffet i mangel av en felles beslutning i samsvar med fjerde og femte ledd, skal ajourføres årlig eller, i unntakstilfeller, dersom en vedkommende myndighet som har ansvar for tilsynet med datterselskaper av en morkredittinstitusjon i EU eller et finansielt morholdingselskap i EU, i en skriftlig og fullt begrunnet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighet ber om at beslutningen om anvendelsen av artikkel 136 nr. 2 ajourføres. I sistnevnte tilfelle kan ajourføringen behandles bilateralt av den samordnende tilsynsmyndighet og vedkommende myndighet som framsetter anmodningen.»

Den europeiske banktilsynskomité skal utarbeide retningslinjer for å oppnå økt tilnærming av tilsynspraksis med hensyn til den felles beslutningsprosessen nevnt i dette nummer og med hensyn til anvendelsen av artikkel 123, 124 og 136 nr. 2 med sikte på å lette felles beslutninger.»

32. I artikkel 130 skal nr. 1 lyde:

«1. Dersom det oppstår en krisesituasjon, herunder en negativ utvikling i finansmarkedene, som potensielt kan bringe markedslivviditeten og stabiliteten i finanssystemet i fare i en av medlemsstatene der enheter i et konsern har fått tillatelse, eller der det er opprettet betydelige filialer som nevnt i artikkel 42a, skal den konsoliderende tilsynsmyndighet i henhold til kapittel 1 avsnitt 2 så snart som mulig varsle myndighetene nevnt i artikkel 49 fjerde ledd og i artikkel 50, og skal oversende alle opplysninger som har betydning for utførelsen av deres oppgaver.

Disse forpliktelsene får anvendelse for alle vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 125 og 126 og for vedkommende myndighet angitt i artikkel 129 nr. 1.

Dersom myndigheten nevnt i artikkel 49 fjerde ledd blir oppmerksom på en situasjon som beskrevet i første ledd i dette nummer, skal den så snart som mulig varsle vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 125 og 126.

Når det er mulig, skal vedkommende myndighet og myndigheten nevnt i artikkel 49 fjerde ledd benytte eksisterende fastsatte kommunikasjonskanaler.»

33. Ny artikkel 131a skal lyde:

«*Artikkel 131a*

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal opprette tilsynskollegier for å lette utførelsen av oppgavene nevnt i artikkel 129 og artikkel 130 nr. 1, og skal i henhold til fortrolighetskravene i nr. 2 i denne artikkel og i samsvar med fellesskapsretten, sikre egnet samordning og samarbeid med relevante vedkommende myndigheter i tredjestater når det er hensiktsmessig.

Tilsynskollegiene skal fastsette rammer for hvordan den konsoliderende tilsynsmyndighet og de øvrige berørte vedkommende myndigheter skal utføre følgende oppgaver:

- a) utveksle opplysninger,
- b) oppnå enighet om frivillig fordeling av oppgaver og frivillig delegering av ansvarsområder, der det er hensiktsmessig,
- c) fastsette programmer for tilsynsundersøkelser basert på en risikovurdering av konsernet i samsvar med artikkel 124,
- d) øke effektiviteten i tilsynet ved å fjerne unødvendig dobbeltarbeid i forbindelse med tilsynskravene, herunder i forbindelse med anmodningene om opplysninger nevnt i artikkel 130 nr. 2 og artikkel 132 nr. 2,

- e) oppnå konsekvent anvendelse av forsvarlige krav i henhold til dette direktiv for alle enheter i et bankkonsern uten at det berører de alternativer og muligheter for skjønnsutøvelse som finnes i fellesskapsregelverket,
- f) anvende artikkel 129 nr. 1 bokstav c), idet det tas hensyn til arbeidet i andre fora som kan være opprettet på dette området.

Vedkommende myndigheter som deltar i tilsynskollegiene skal samarbeide nært. Kravene om fortrolighet i henhold til kapittel 1 avsnitt 2 skal ikke være til hinder for at vedkommende myndigheter kan utveksle fortrolige opplysninger innad i tilsynskollegiene. Opprettelsen av tilsynskollegier og deres virkemåte skal ikke berøre vedkommende myndigheters rettigheter og ansvarsområder i henhold til dette direktiv.

2. Opprettelsen av kollegiene og deres virkemåte skal baseres på skriftlige ordninger som nevnt i artikkel 131, som fastsettes etter at den konsoliderende myndighet har rådført seg med berørte vedkommende myndigheter.

Den europeiske banktilsynskomiteé skal utarbeide retningslinjer for kollegienes operasjonelle drift, herunder med hensyn til artikkel 42a nr. 3.

Vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med datterforetak av en morkredittinstitusjon i EU eller et finansielt morholdingselskap i EU, og vedkommende myndigheter i en vertsstat der det er opprettet betydelige filialer som nevnt i artikkel 42a, eventuelt sentralbanker og, når det er hensiktsmessig, tredjestaters vedkommende myndigheter forutsatt at det foreligger fortrolighetskrav som ifølge alle vedkommende myndigheter er likeverdige med kravene i kapittel 1 avsnitt 2, kan delta i tilsynskollegiene.

Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal lede møtene i kollegiet og bestemme hvilke vedkommende myndigheter som skal delta på kollegiets møter eller i dets virksomhet. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal på forhånd holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om avholdelsen av slike møter, de viktigste sakene som skal drøftes, og den virksomhet som skal behandles. Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal også i god tid holde alle medlemmer av kollegiet fullt underrettet om de tiltak som vedtas på disse møtene, eller om de tiltak som gjennomføres.

Beslutningen som den konsoliderende tilsynsmyndighet treffer, skal ta hensyn til relevansen av den tilsynsvirksomhet som skal planlegges eller samordnes for disse myndighetene, særlig den mulige virkningen på finanssystemets stabilitet i de berørte medlemsstater nevnt i artikkel 40 nr. 3 og forpliktelsene nevnt i artikkel 42 nr. 2.

Den konsoliderende tilsynsmyndighet skal, idet den tar hensyn til fortrolighetskravene i kapittel 1 avsnitt 2, underrette Den europeiske banktilsynskomiteé om tilsynskollegiets virksomhet, herunder i krisesituasjoner, og formidle til denne komiteen alle opplysninger som er særlig relevante for å oppnå økt tilsynstilmærming.»

34. I artikkel 132 gjøres følgende endringer:

- a) i nr. 1 bokstav d) erstattes henvisningen til artikkel 136 med en henvisning til artikkel 136 nr. 1,
- b) i nr. 3 bokstav b) erstattes henvisningen til artikkel 136 med en henvisning til artikkel 136 nr. 1.

35. I artikkel 150 gjøres følgende endringer:

- a) i nr. 1 skal bokstav k) og l) lyde:
 - «k) listen over og klassifiseringen av poster utenfor balansen i vedlegg II og IV,
 - l) justering av bestemmelsene i vedlegg III og V–XII for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene (særlig med hensyn til nye finansielle produkter) eller i regnskapsstandarder eller -krav som tar hensyn til Fellesskapets regelverk, eller med hensyn til en tilnærming av tilsynspraksis.»
- b) nr. 2 bokstav c) skal lyde:
 - «c) klargjøring av unntakene fastsatt i artikkel 113.»

36. I artikkel 153 skal tredje ledd lyde:

«Ved beregning av risikovektede engasjementsbeløp i henhold til vedlegg VI del 1 nr. 4, skal det fram til 31. desember 2015 anvendes samme risikovekt på engasjementer med medlemsstatenes sentralmyndigheter eller sentralbanker som er uttrykt og finansiert i medlemsstatens innenlandske valuta, som ville ha vært anvendt på slike engasjementer uttrykt og finansiert i deres egen valuta.»

37. I artikkel 154 skal nytt nr. 8–11 lyde:

«8. Kredittinstitusjoner som ikke senest 31. desember 2010 overholder grensene fastsatt i artikkel 66 nr. 1a, skal utarbeide strategier og prosesser for nødvendige tiltak for å løse denne situasjonen før fristene fastsatt i nr. 9 i denne artikkel.

Disse tiltakene skal gjennomgås i henhold til artikkel 124.

9. Instrumenter som senest 31. desember 2010 i henhold til nasjonal lovgivning anses for å være likeverdige med postene nevnt i artikkel 57 bokstav a)–c), men som ikke omfattes av artikkel 57 bokstav a) eller ikke oppfyller kriteriet angitt i artikkel 63a, skal anses for å være omfattet av artikkel 57 bokstav ca) fram til 31. desember 2040, med forbehold for følgende begrensninger:

- a) inntil 20 % av summen av artikkel 57 bokstav a)–ca), minus summen av artikkel 57 bokstav i)–k) mellom 10 og 20 år etter 31. desember 2010,
- b) inntil 10 % av summen av artikkel 57 bokstav a)–ca), minus summen av artikkel 57 bokstav i)–k) mellom 20 og 30 år etter 31. desember 2010.

Den europeiske banktilsynskomiteé skal fram til 31. desember 2010 overvåke utstedelsen av disse instrumentene.

10. Med hensyn til avsnitt 5 skal aktivaposter i form av fordringer på og andre engasjementer med institusjoner som er inngått før 31. desember 2009, fortsatt være gjenstand for den samme behandling som ble anvendt i samsvar med artikkel 115 nr. 2 og artikkel 116 slik de var utformet før 7. desember 2009, men likevel ikke lenger enn til 31. desember 2012.

11. Fram til 31. desember 2012 skal perioden nevnt i artikkel 129 nr. 3 være seks måneder.»

38. Artikkel 156 skal lyde:

«Artikkel 156

Kommisjonen skal, i samarbeid med medlemsstatene og idet det tas hensyn til bidraget fra Den europeiske sentralbank, på periodisk grunnlag overvåke om dette direktiv sett under ett og sammen med direktiv 2006/49/EF har betydelige virkninger på den økonomiske konjunkturen, og skal i lys av denne undersøkelsen vurdere om det er grunn til å iverksette eventuelle korrigerende tiltak.

Med utgangspunkt i denne analysen og idet det tas hensyn til bidraget fra Den europeiske sentralbank, skal Kommisjonen hvert annet år utarbeide en rapport og oversende denne til Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag. Når rapporten utarbeides, skal det tas behørig hensyn til bidrag fra låntakere og långivere.

Senest 31. desember 2009 skal Kommisjonen gjennomgå dette direktiv i sin helhet for å vurdere behovet for bedre analyse og håndtering av tilsynsproblemer på makronivå, herunder undersøkelse av:

- a) tiltak som demper konjunktursvingningene, herunder nødvendigheten av at kredittinstitusjoner i oppgangstider bygger motkonjunkturbuffer som kan brukes under en nedgang,
- b) grunnlaget for beregning av kapitalkravene i dette direktiv, og

- c) supplerende tiltak til risikobaserte krav til kredittinstitusjoner for å bidra til å begrense oppbyggingen av gjeld i banksystemet.

Kommisjonen skal legge fram en rapport om ovennevnte spørsmål for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag.

Kommisjonen skal så snart som mulig og uansett senest 31. desember 2009 legge fram for Europaparlamentet og Rådet en rapport om behovet for ytterligere reform av tilsynsordningen, herunder relevante artikler i dette direktiv, og i samsvar med gjeldende framgangsmåte i henhold til traktaten, eventuelle egnede forslag til regelverk.

Senest 1. januar 2011 skal Kommisjonen gjennomgå Den europeiske banktilsynskomiteés framskritt med hensyn til ensartede rapporteringsformater, -hyppighet og -datoer som nevnt i artikkel 74 nr. 2. Kommisjonen skal på grunnlag av denne gjennomgåelsen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet.

Senest 31. desember 2011 skal Kommisjonen gjennomgå og utarbeide en rapport om anvendelsen av dette direktiv, der oppmerksomheten særlig skal rettes mot alle sider ved anvendelsen av artikkel 68–73 og artikkel 80 nr. 7 og 8 og anvendelsen på mikrokredittfinans, og legge denne rapporten fram for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag.

Senest 31. desember 2011 skal Kommisjonen gjennomgå og utarbeide en rapport om anvendelsen av artikkel 113 nr. 4, herunder spørsmålet om unntak skal være underlagt nasjonale bestemmelser, og legge denne rapporten fram for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag. Når det gjelder den eventuelle avskaffelsen av nasjonal bestemmelsesrett i henhold til artikkel 113 nr. 4 bokstav c), og dens eventuelle anvendelse på EU-plan, skal gjennomgåelsen særlig ta hensyn til effektiviteten i konsernets risikohåndtering samtidig som det sikres at det foreligger tilstrekkelige beskyttelsestiltak til å sikre finansiell stabilitet i alle medlemsstater der en enhet i et konsern er opprettet.

Senest 31. desember 2009 skal Kommisjonen gjennomgå og utarbeide en rapport om tiltak for økt åpenhet i markedene for OTC-derivater, herunder markedene for kredittbytteavtaler, for eksempel ved klarering gjennom sentrale motparter, og skal framlegge denne rapporten for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag.

Senest 31. desember 2009 skal Kommisjonen utarbeide en rapport om den forventede virkningen av artikkel 122a, og skal legge denne rapporten fram for Europaparlamentet og Rådet sammen med eventuelle egnede forslag. Kommisjonen skal utarbeide sin rapport etter å ha rådspurt Den europeiske banktilsynskomiteé. Rapporten skal særlig vurdere om minstekravet til tilbakeholdelse i

henhold til artikkel 122a nr. 1 bidrar til at målet om bedre sammenfall mellom interessene til de initiativtakende eller organiserende kredittinstitusjoner og investorene, og bidrar til å styrke den finansielle stabiliteten, og om en økning av minstenivået av tilbakeholdelse ville være hensiktsmessig i lys av den internasjonale utviklingen.

Senest 1. januar 2012 skal Kommissjonen utarbeide en rapport som skal legges fram for Europaparlamentet og Rådet, om anvendelsen av og effektiviteten ved artikkel 122a i lys av utviklingen i de internasjonale markedene.»

39. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

a) i del 1 nr. 5 tilføyes følgende punktum:

«I henhold til metoden fastsatt i del 6 i dette vedlegg (metoden for intern modell) kan alle motregningsgrupper med én enkelt motpart behandles som én enkelt motregningsgruppe dersom de enkelte motregningsgruppers negative simulerte markedsverdier er fastsatt til 0 i beregningen av det forventede engasjementet.»

b) i del 2 skal nr. 3 lyde:

«3. Når en kredittinstitusjon kjøper beskyttelse i form av kredittderivater for et engasjement utenfor handelsporteføljen, eller for et motpartskredittrisikoengasjement, skal den beregne sitt kapitalkrav for den sikrede eiendelen i samsvar med vedlegg VIII del 3 nr. 83–92, eller, med forbehold for godkjenning fra vedkommende myndigheter, i samsvar med vedlegg VII del 1 nr. 4 eller vedlegg VII del 4 nr. 96–104.

I disse tilfellene og når alternativet i nr. 11 annet punktum i vedlegg II til direktiv 2006/49/EC ikke får anvendelse, fastsettes engasjementsverdien for motpartskredittrisiko for disse kredittderivatene til null.

Ved beregning av kapitalkrav for motpartskredittrisiko kan en institusjon imidlertid velge å konsekvent ta med alle kredittderivater som ikke inngår i handelsporteføljen og som er kjøpt som beskyttelse mot et engasjement utenfor handelsporteføljen eller mot et motpartskredittrisikoengasjement, dersom kredittbeskyttelsen godkjennes i henhold til dette direktiv.»

b) i del 5 skal nr. 15 lyde:

«15. Det er én sikringsgruppe for hver utsteder av et referansegjeldsinstrument som er underliggende for en kredittbytteavtale. Kurver av kredittbytteavtaler der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse («nth to default») skal behandles på følgende måte:

a) størrelsen på en risikoposisjon i et referansegjeldsinstrument i en kurv, som er underliggende for en kredittbytteavtale der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, skal være referansegjeldsinstrumentets faktiske teoretiske verdi multiplisert med den endrede durasjonen for derivatet der beskyttelsen opphører etter

n-te utløsende hendelse, med hensyn til en endring i referansegjeldsinstrumentets kreditttrisikotillegg,

b) det er én sikringsgruppe for hvert referansegjeldsinstrument i en kurv som er underliggende for en gitt kredittbytteavtale der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse; risikoposisjoner fra ulike kredittbytteavtaler der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, skal ikke inngå i samme sikringsgruppe,

c) den multiplikator for motpartskredittrisiko som får anvendelse på hver sikringsgruppe som er opprettet for et av referansegjeldsinstrumentene i et derivat der kredittbeskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, er 0,3 % for referansegjeldsinstrumenter som har en kredittvurdering fra en anerkjent eksternt kredittvurderingsinstitusjon som tilsvarer kredittkvalitetstrinn 1 til 3, og 0,6 % for andre gjeldsinstrumenter.»

40. I vedlegg V gjøres følgende endringer:

a) nr. 8 skal lyde:

«8. Den risiko som oppstår som følge av verdi-papiriseringstransaksjoner der kredittinstitusjonen er investor, initiativtakende institusjon eller organiserende institusjon, herunder omdømme-risiko (som kan oppstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter), skal vurderes og behandles ved hjelp av hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter, for særlig å sikre at det økonomiske innholdet i transaksjonen gjenspeiles fullt ut i beslutninger vedrørende risikovurdering og -håndtering.

b) nr. 14 skal lyde:

«14. Det skal foreligge solide strategier, retningslinjer, framgangsmåter og systemer for identifisering, måling, håndtering og overvåking av likviditetsrisiko innenfor egnede tidshorisonter, herunder innenfor samme dag, for å sikre at kredittinstitusjonene opprettholder tilstrekkelige likviditetsbuffer. Disse strategiene, retningslinjene, framgangsmåtene og systemene skal tilpasses til forretningsområder, valutaer og enheter, og skal omfatte egnede ordninger for fordeling av likviditetskostnader, -fordeler og -risikoer.»

c) nytt nr. 14a skal lyde:

«14a. Strategiene, retningslinjene, framgangs-måtene og systemene nevnt i nr. 14 skal stå i forhold til kredittinstitusjonens kompleksitet, risikoprofil og virksomhet samt den risikotoleransen som er fastsatt av ledelsen og som gjenspeiler kredittinstitusjonens betydning i hver medlemsstat der den utøver virksomhet. Kredittinstitusjonene skal underrette alle relevante forretningsområder om risikotoleransen.»

d) nr. 15 skal lyde:

- «15. Kredittinstitusjonene skal utvikle metoder for identifisering, måling, håndtering og overvåking av finansieringsposisjoner. Disse metodene skal omfatte nåværende og forventede vesentlige kontantstrømmer i og fra eiendeler, forpliktelser, poster utenfor balansen, herunder betingede forpliktelser og mulige virkninger av omdømmerisiko.
16. Kredittinstitusjonene skal skille mellom eiendeler som er stilt som sikkerhet, og eiendeler uten heftelser som er tilgjengelige til enhver tid, særlig i krisesituasjoner. De skal også ta hensyn til det rettssubjekt der eiendelene befinner seg, det land der eiendelene i henhold til lov er registrert enten i et register eller på en konto, samt til deres godtakbarhet, og skal overvåke hvordan eiendelene kan mobiliseres til rett tid.
17. Kredittinstitusjonene skal også ta hensyn til eksisterende juridiske, tilsynsmessige og driftsmessige begrensninger for mulige overføringer av likviditet og eiendeler uten heftelser mellom enheter både i og utenfor EØS.
18. En kredittinstitusjon skal vurdere ulike verktøy for å redusere likviditetsrisiko, herunder et system med grenseverdier og likviditetsbuffer for å kunne motstå en rekke ulike stresshendelser, og en tilstrekkelig diversifisert finansieringsstruktur og tilgang til finansieringskilder. Disse ordningene skal regelmessig gjennomgås.
19. Alternative scenarioer for likviditetsposisjoner og risikoreducerende tiltak skal vurderes, og de forutsetninger som ligger til grunn for avgjørelser om finansieringsposisjonen, skal gjennomgås regelmessig. For disse formål skal alternative scenarioer særlig gjelde poster utenfor balansen og andre betingede forpliktelser, herunder slike som gjelder spesialforetaket for verdipapirisering eller andre spesialforetak, som kredittinstitusjonen opptrer som organiserende kredittinstitusjon for eller yter vesentlig likviditetsstøtte til.
20. Kredittinstitusjonene skal ta hensyn til den mulige virkningen av alternative scenarioer som gjelder selve institusjonen, hele markedet eller en kombinasjon av mulige scenarioer. Ulike tidshorisonter og varierende grader av kriseforhold skal tas i betraktning.
21. Kredittinstitusjonene skal justere sine strategier, interne retningslinjer og grenseverdier for likviditetsrisiko og utarbeide effektive beredskapsplaner, idet det tas hensyn til resultatet av de alternative scenarioene nevnt i nr. 19.
22. For å håndtere likviditetskriser skal kredittinstitusjonene ha beredskapsplaner som fastsetter hensiktsmessige strategier og

egnede gjennomføringstiltak for å bøte på mulige likviditetsmangler. Disse planene skal regelmessig prøves ut, ajourføres på grunnlag av resultatet av de alternative scenarioene omhandlet i nr. 19, rapporteres og godkjennes av den øverste administrative ledelsen slik at interne retningslinjer og framgangsmåter kan justeres tilsvarende.»

41. I vedlegg IX del 3 avsnitt 2 skal nytt nr. 7a lyde:

«7a. Vedkommende myndigheter skal videre treffe de nødvendige tiltak for å sikre at den eksterne kredittvurderingsinstitusjonen, når det gjelder kredittvurdering av strukturerte finansielle instrumenter, er forpliktet til å offentliggjøre en redegjørelse for hvordan de underliggende eiendelenes resultatutvikling påvirker deres kredittvurderinger.»

42. I vedlegg XI gjøres følgende endringer:

a) i nr. 1 skal bokstav e) lyde:

«e) kredittinstitusjonenes eksponering for, måling og håndtering av likviditetsrisiko, herunder utarbeiding av analyser av alternative scenarioer, håndtering av risikoreducerende tiltak (særlig likviditetsbufferens størrelse, sammensetning og kvalitet) og effektive beredskapsplaner,»

b) ny bokstav 1a skal lyde:

«1a. Med hensyn til nr. 1 bokstav e) skal vedkommende myndigheter regelmessig foreta en omfattende vurdering av kredittinstitusjonenes generelle likviditetsrisikohåndtering og fremme utviklingen av solide interne metoder. Når vedkommende myndigheter foretar slike vurderinger, skal de ta hensyn til kredittinstitusjonenes rolle i finansmarkedene. Vedkommende myndigheter i en medlemsstat skal ta behørig hensyn til den virkning deres beslutninger kan ha på stabiliteten i finanssystemene i alle andre berørte medlemsstater.»

43. I vedlegg XII del 2 nr. 3 skal bokstav a) og b) lyde:

«a) sammenfattede opplysninger om vilkårene for bestemmelser om hovedtrekkene ved alle poster og delposter i den ansvarlige kapitalen, herunder instrumenter nevnt i artikkel 57 bokstav ca), instrumenter som omfattes av bestemmelser som gir kredittinstitusjonen et incentiv til å innløse dem, og instrumenter som omfattes av artikkel 154 nr. 8 og 9,

b) størrelsen på kjernekapitalen, med separate opplysninger om alle positive poster og fradrag; det skal også opplyses separat om det samlede beløpet for instrumenter nevnt i artikkel 57 bokstav ca) og instrumenter som omfattes av bestemmelser som gir kredittinstitusjonen et incentiv til å innløse dem; i opplysningene skal det angis hvilke instrumenter som omfattes av artikkel 154 nr. 8 og 9,».

*Artikkel 2***Endringer av direktiv 2006/49/EF**

I direktiv 2006/49/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 12 skal første ledd lyde:

«Med «kjernekapital» menes summen av bokstav a)–ca), minus summen av bokstav i)–k) i artikkel 57 i direktiv 2006/48/EF.»

2. I artikkel 28 gjøres følgende endringer:

a) nr. 1 skal lyde:

«1. Institusjoner, unntatt verdipapirforetak som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 20 nr. 2 eller 3 i dette direktiv, skal overvåke og kontrollere sine store engasjementer i samsvar med artikkel 106–118 i direktiv 2006/48/EF.»

b) nr. 3 utgår.

3. I artikkel 30 skal nr. 4 lyde:

«4. Som unntak fra nr. 3 kan vedkommende myndigheter tillate at eiendeler i form av fordringer på og andre engasjementer med anerkjente verdipapirforetak i tredjestater og anerkjente klareringssentraler og børser blir underlagt samme behandling som den som er fastsatt i henholdsvis artikkel 111 nr. 1 og i artikkel 106 nr. 2 bokstav c) i direktiv 2006/48/EF.»

4. I artikkel 31 gjøres følgende endringer:

a) i nr. 1 skal bokstav a) og b) lyde:

«a) engasjementer utenfor handelsporteføljen med vedkommende kunde eller gruppe av kunder skal ikke overstige grensen som er fastsatt i artikkel 111 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, som blir beregnet med henvisning til ansvarlig kapital som angitt i nevnte direktiv, slik at overskridelsen i sin helhet oppstår i handelsporteføljen,

b) institusjonen oppfyller et ytterligere kapitalkrav med hensyn til overskridelsen av grensen fastsatt i artikkel 111 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, og dette ytterligere kapitalkravet beregnes i samsvar med vedlegg VI til dette direktiv,»

b) i nr. 1 skal bokstav e) lyde:

«e) institusjonene skal hver tredje måned rapportere til vedkommende myndigheter om alle tilfeller der grensen fastsatt i artikkel 111 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF er blitt overskredet i løpet av de seneste tre månedene.»

c) annet ledd skal lyde:

«I hvert enkelt tilfelle der grensen er overskredet, skal størrelsen på overskridelsen og navnet på vedkommende kunde oppgis.»

5. I artikkel 32 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Vedkommende myndigheter skal fastsette framgangsmåter for å hindre at institusjonene med hensikt omgå de ytterligere kapitalkravene som de ellers skal oppfylle i forbindelse med engasjementer som overstiger grensen fastsatt i artikkel 111 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, når overskridelsene har vart i mer enn ti dager, ved midlertidig å overføre de aktuelle engasjementene til et annet selskap, enten innenfor eller utenfor samme konsern, og/eller ved å foreta kunstige transaksjoner for å oppheve engasjementet i tidagersperioden og inngå et nytt engasjement.»

6. I artikkel 35 skal nytt nr. 6 lyde:

«6. Verdipapirforetak skal omfattes av de ensartede rapporteringsformatene, -hyppigheten og -datoene nevnt i artikkel 74 nr. 2 i direktiv 2006/48/EF.»

7. I artikkel 38 skal nytt nr. 3 lyde:

«3. Artikkel 42a i direktiv 2006/48/EF får, med unntak av nr. 1 bokstav a), tilsvarende anvendelse på tilsynet med verdipapirforetak med mindre verdipapirforetakene oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 20 nr. 2 og 3 eller artikkel 46 nr. 1 i dette direktiv.»

8. I artikkel 45 nr. 1 erstattes datoen «31. desember 2010» med «31. desember 2014».

9. I artikkel 47 erstattes datoen «31. desember 2009» med «31. desember 2010», og henvisningen til nr. 4 og 8 i vedlegg V til direktiv 93/6/EØF erstattes med en henvisning til nr. 4 og 8 i vedlegg VIII.

10. I artikkel 48 nr. 1 erstattes datoen «31. desember 2010» med «31. desember 2014».

*Artikkel 3***Endringer av direktiv 2007/64/EF**

I direktiv 2007/64/EØF artikkel 1 nr. 1 skal bokstav a) lyde:

«a) kredittinstitusjoner i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2006/48/EF, herunder filialer i henhold til artikkel 4 nr. 3 i nevnte direktiv som ligger i Fellesskapet, av kredittinstitusjoner som har hovedkontor i eller, i samsvar med artikkel 38 i nevnte direktiv, utenfor Fellesskapet.»

*Artikkel 4***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 31. oktober 2010 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 31. desember 2010.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 5***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 6***Mottakere**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. september 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann